

Kliegt gribas – kauna traips!

Foto - E. Gabranovs

Komitejas sēdē. Pašvaldības aģentūras "San-Tex" komunālinženieris Aivars Pugejs (foto) aicināja apskatīt fotouzņēmumus, kāds izskatījās stadions 2017.gadā, kā arī šogad atraktos grunts slāņus: "Gribu piebilst, - vienalga, kādi būs darbi laukuma seguma sakārtošanā, jāparedz arī finansējums un izglītota personāla darbība turpmākai laukuma kopšanai."

Edgars Gabranovs

Pagājušajā nedēļā Balvu novada Izglītības, kultūras un sporta jautājumu komitejas sēdē deputāti uzklauzīja aktuālu informāciju, tostarp par situāciju Balvu pilsētas stadionā un tālāko rīcību.

Pašvaldības izpildītore Daina Tutiņa atgādināja, ka jau pērn Balvos nevarēja organizēt futbola sacensības, jo laukuma segums ne tikai neatbilst prasībām, bet uz tā liegts rīkot spēles: "Jaunatnes un pieaugušo līgas sacensības pārcēlām uz Rugājiem. Arī šogad futbola mači notiks Rugājos." "Vadugums" ir vairākkārt rakstījis par nebūšanām ar Balvu stadionu. Piemēram, jau 2017.gada 12.oktobrī toreizējais deputāts, treneris Jānis Zakaričs domes sēdē uzsvēra, ka sportisti ir nemierā ar esošo Balvu stadiona rekonstrukcijas projektu. Arī toreizējais sporta centra vadītājs Edgars Kaļva Ģimeņu futbola dienā neslēpa bažas par stadiona nākotni. Šī gada janvārī Latvijas Futbola federācijas prezidents Vadims Lašenko pēc sanāksmes novada pašvaldībā vēlēja: "Futbola sabiedrība ir jāciena!" Viņam piekrita J.Zakarīts, vēlreiz uzsverot, ka nav celtnieks: "Jau iepriekš cēlu trauksmi, ka laukums neatbilst nekādiem kritērijiem. Diemžēl iepriekšējā vadība nesadzirdēja. Ceru, ka kopīgiem spēkiem tagad sanāks laukumu savest kārtībā. Nomēriet septiņas reizes un vienreiz nogrieziet! Turklāt gribētos, lai šis process notiek maksimāli raiti, nevis ievilks piecgadē..."

Vai futbolistu izmisuma saucieni ir uzklauzīti? Visticamāk 'jā', jo, kā liecināja D.Tutiņas

sagatavotā informācija, veikti vairāki izpētes darbi. Secinājums, vienkāršiem vārdiem sakot, atvainojiet, ir sūdzīgāks, nekā gaidīts. Līdzīgās domās komitejas sēdē bija visi deputāti. Komitejas priekšsēdētāja Aija Mežale atzina, ka gribas kliegt: "Nav komentāru. Kā var izdarīt tik paviršu darbu." Arī Egons Salmanis bija vienispriests, ka izskatās pēc kaitniecības. Deputāti sprieda, ka šajā gadījumā vajadzētu veikt izmeklēšanu un vērsties tiesā. Jāpiekrit D.Tutiņai, ka tiesa neuzlabos situāciju futbola laukumā, turklāt process var ieilgt uz neprognozējamu laiku: "Ir veiktas vairākas izpētes, lai spriestu, kurā virzienā doties, ko darīt. Nav normāli – stadions ir, bet sacensības nevaram rīkot. Pērnā gada septembrī piesaistījām firmu, kas veica ģeotehniskās izpētes darbus. Būvnieku un speciālistu parasti ir daudz un versijas – visdažādākās. Viens saka, ka nav slīpuma, cits – vēl kaut kā par daudz vai pietrūkst. Firma izdarīja piecus ģeotehniskās izpētes urbumus un izņemto grunti nodeva analīzei. Kāds secinājums? Virskārtu 0,1 metra biezumā sedz uzbērtā augsne ar būvgružiem, dziļāk atrodas mālsmilts ar būvgružiem un organiku, norādot filtrāciju, kas nav atbilstoša. Dziļāk ir atsegta dabīga grunts, kas ir mālsmilts. Izpētes laikā konstatēts, ka visā laukuma teritorijā 0,7-0,8 metru biezumā ir uzbērtā nekvalitatīva grunts, kas sastāv no mālsmilts, būvgružiem un augsnes maisījuma, kura organikas daudzums sastāda no 0,98 līdz 3,16%. Lai novērstu laukumā virsūdens uzkrāšanos, nepieciešams uzbērtu grunti pilnībā izrakt un aizstāt ar vienmērīgi sablīvētu smiltis segumu ar atbilstošu filtrācijas koeficientu. Virskārtu iesaka nosegt ar plānu augsnes slāni un ierīkot ar futbola laukumam paredzēto zālāju. Jānoņem un jānomaina 5 400 kubikmetri."

*Turpinājums 10.lpp.

Nākamajā
Vadugumā

● **Kurš izteiksmīgāks?**
Skaļās lasīšanas konkurss
bibliotēkā

● **"Škladu Burgers"**
Atklāšanas svētki

Covid-19

(22. maijā)

Balvu novads – 31
Alūksnes novads – 25
Gulbenes novads – 26
Ludzas novads – 33
Rēzeknes novads – 40
Madonas novads – 37

Aicina pieteikt pretendentus

Balvu novada pašvaldība izsludina pretendentu pieteikšanu apbalvojumam (pieteicējam līdz 6.jūnijam ir jāiesniedz rakstisks pieteikums), lai 16.jūlijā Balvu novada svētkos "Ar pluszīmēm kā jāntārpiņiem naktī" ar Atzinības rakstiem godinātu fiziskas personas par ieguldījumu un sevišķiem nopelniem Balvu novada labā.

Jauna tūrisma vieta

Lai padarītu pārskatāmāku un ērtāk pieejamu informāciju par dabas tūrisma objektiem Latvijas aizsargājamās dabas teritorijās un

Īsziņas

dabas izglītības iespējām, Dabas aizsardzības pārvalde attīsta jaunu tīmekļa vietni www.tiekamiesdaba.lv. Līdzīgi kā pārvaldes mobilā lietotne "Dabas tūrisms", jaunā tīmekļvietne sniedz iespēju īsā laikā saplānot dienu skaistai pastaigai vai izbraucienam dabā. Vietnē patlaban ir vairāk nekā 600 dažādu dabas tūrisma galamērķu – dabas takas, dažādi apskates objekti, laivošanas maršruti.

Izveidota jauna "Dzīves situācija"

Portāla "Latvija.lv" sadaļā "Dzīves situācijas" izveidots jauns notikumu apraksts jeb dzīves situācija – maksājuma samazinājums par elektroenerģiju, kas paskaidro, kas ir tiesīgs saņemt un kā saņemt maksājuma samazinājumu par elektroenerģiju, kā arī uzzināt, vai maksājuma samazinājums jau tiek piemērots.

Vārds žurnālistam

Zinaida Logina

Lai kur mēs brauktu, lai kur ietu, vienmēr gribas atgriezties mājās. Lidojot uz Latviju pēc teju trīs mēnešu dzīves Parīzē, pārņēma tāda kā nostalgija, ilgas pēc visa, ko saucam par savu ģimeni, darbu, draugiem. Gribējās vēlreiz izdzīvot pavasari, jo tur jau ziedēja liepas un teju divu nedēļu karstums izdedzināja zāli. Taču jau pirmās sajūtas, dzirdot lidostā divus vīrus, sarunājamies paaugstinātā balss tonī, mani atgriezta īstenībā, un smaids sejā pazuda. Arī vēlāk, redzot ceļa kvalitāti uz Balviem, pārdomas turpinājās. Jā, lielpilsētas parasti sasniedz spožākus ekonomikas rādītājus, un to iedzīvotājiem ir labāki dzīves apstākļi. Jā, lielpilsētas piedāvā labākas darbavietas, lielākus ienākumus un plašākas patēriņa iespējas. Tās ir arī izglītības, radošuma un kultūras centrs. Taču arī mazajām pilsētām Latvijā, arī Balviem ir savs šarms. Pavizinājos ar mašīnu, pastaigāju pa ielām. Radās sajūta, ka pilsēta ir tukša, nav cilvēku. Tie, kurus manīju, šķita drūmi. Kur palicis viņu smaids un prieks kaut vai par to, ka kļūst arvien siltāks un spīd saulīte, viss zied un smaržo... Jā, dzīves kvalitātes rādītāji ir saistīti ar cilvēku pieredzi, uztveri, jūtām un subjektīvām vērtībām. Tie parasti ietver bagātību un nodarbinātību, mājokli un vidi, fizisko un garīgo veselību, izglītību un atpūtu, noziedzību un drošību, arī sociālo piederību. Tomēr mums ir tīra un unikāla vide, ērtāks dzīves ritms, sociālais tuvums, lielākas iespējas pieturēties veselīgākam dzīvesveidam un iesaistīties sabiedrības dzīvē. Mums ir mājas, jo daudziem cilvēkiem to vairs nav.

Latvijā

Ukrainiem grūtības dabūt darbu un mājokli.

Latvijā nonākušajiem Ukrainas kara bēgļiem patlaban lielākās problēmas sagādā iesaistīšanās darba tirgū un nepietiekami plašais mājokļu piedāvājums, - izriet no biedrības "Gribu palīdzēt bēgļiem" valdes locekles Lindas Jākobsones paustā Latvijas Radio. Biedrības pārstāve uzsvera, ka lielai daļai no bēgļiem ir bērni, ir mātes ar pavisam maziem bērniem, seniori un personas ar invaliditāti. "Iespējams, kāds no viņiem varēs iesaistīties darba tirgū, bet lielākā daļa nevarēs," norādīja Jākobsone. Ministru prezidents Krišjānis Kariņš ir pārliecināts, ka pēc sākotnējā 90 dienu atbalsta beigām Ukrainas bēgļi bez atbalsta nepaliks, jo palīdzība tiksot sniegta ar citu mehānismu palīdzību.

Iedzīvotāji par Covid vairs nesatraucas. Iedzīvotāju satraukums par Covid-19 izplatību – zemākais pēdējo divu gadu laikā, - liecina "Benu aptiekas" veiktās aptaujas dati. Vairāk nekā divus gadus cilvēki gan Latvijā, gan daudzviet pasaulē dzīvojuši pastiprinātas trauksmes un satraukuma apstākļos, cerot pēc iespējas ātrāk atgriezties normālos apstākļos. Latvijā faktiski visi Covid-19 ierobežojumi ir atcelti un, lai arī katru dienu tiek reģistrēti pāris simti jaunu Covid-19 saslimšanas gadījumu, redzams, ka iedzīvotāju satraukums par Covid-19 ir ievērojami mazinājies. Tikai 3% iedzīvotāju saistībā ar Covid-19 izjūt ļoti augstu satraukumu.

Zemkopības ministrija mēģinās virzīt ieceri daļai pārtikas PVN likmi samazināt līdz 5%. Zemkopības ministrija (ZM) aicina valdību atbalstīt 5% pievienotās vērtības nodokļa (PVN) likmes ieviešanu svaigai gaļai, svaigām zivīm, olām un piena pamatproduktiem, liecina ministrijas izstrādātais informatīvais ziņojums "Par pievienotās vērtības nodokļa likmes diferencēšanu pārtikai". Tāpat ministrija aicina šāda soļa gadījumā vienoties ar Latvijas mazumtirgotājiem par to, ka pārtikas pamatproduktiem, kuriem PVN likme tiks samazināta līdz 5%, cenas mazumtirdzniecībā tiks samazinātas. Ziņojumā norādīts, ka šogad Latvijā novērojams visu patēriņa izdevumu sadārdzinājums. Gada inflācija 2022.gada martā sasniedza 11,5%, savukārt 2022.gada aprīlī – 13%. Pārtikas un bezalkoholisko dzērienu grupā cenas gada laikā palielinājās visvairāk – 2022.gada martā sasniedzot 14,7%, savukārt 2022.gada aprīlī – 17,7%. Jau ziņots, ka Saeima nu jau vairākas reizes ir noraidījusi opozīcijas piedāvājumus samazināt PVN likmi noteiktiem pārtikas produktiem.

/No portāliem www.apollo.lv, www.delfi.lv, www.lsm.lv/

Lūgšanu brokastis – 2022

Lai bērnu dvēselēs valda miers

Irēna Tušinska

20.maijā Balvu Kultūras un atpūtas centrā pēc ilgāka pārtraukuma uz Ziemeļlatgales lūgšanu brokastīm pulcējās garīdznieki, novada pašvaldības pārstāvji, uzņēmēji, lauksaimnieki, kultūras darbinieki, kā arī Ukrainas bēgļu pārstāvji un vienkārši iedzīvotāji, kuru sirdīs mājā Dievs un vēlme palīdzēt. Šogad Lūgšanu brokastu dalībnieki ziedoja līdzekļus bērniem, tostarp mazajiem Ukrainas bēgļiem, lai ar dažādām radošām aktivitātēm, mākslas un mūzikas palīdzību stiprinātu bērnu garu šajā trauksmainajā laikā.

Pasākumu, kura vadmotīvs bija citāts no Bībeles "Miers, lai ir tavos mūros un labklājība tavās pilis! Manu brāļu un draugu dēļ es vēlu tev mieru!", ievadīja Kultūras pārvaldes kultūras darba organizatore Maijas Laicānes lasītās Imanta Ziedoņa dzejas rindas. Pēc "Lūgšanu brokastu – 2022", kurās to dalībnieki kopīgās sarunās centās rast atbildi uz jautājumu "Kādā veidā jūs gūstat mieru?", tituldziesmas "Celies un staro" atskaņošanas Jolantas Gulbe-Paškevičas un Denisa Paškeviča izpildījumā, klātesošos uzrunāja Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas Daugavpils diecēzes bīskaps Einārs Alpe, kā arī Romas katoļu baznīcas Rīgas arhidiecēzes palīgbīskaps Andris Kravalis. Pasākuma gaitā klātesošos uzrunāja arī novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs. Lūgšanu brokastis vadīja Balvu Evaņģēliski luteriskās baznīcas prāvests, mācītājs Mārtiņš Vaickovskis un Balvu Sakrālās kultūras centra vadītāja Aija Putniņa. Ar muzikāliem priekšnesumiem Lūgšanu brokastis kuplināja Jolanta Gulbe-Paškeviča un Deniss Paškevičs, Mārtiņš Strods un Ingars Puncuļš, kā arī Balvu Mūzikas skolas pedagogs Ģirts Ripa. Savukārt liecības par Dieva lomu viņu dzīvē sniedza ārste ginekoloģe Aiga Rotberga, mūziķi Ingars Puncuļš un Jolanta Gulbe-Paškeviča.

Viļakas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutelis atklāja, ka Lūgšanu brokastu dalībnieku katoļu, luterāņu un pareizticīgo draudžu biedrības "Saulstariņi Viļakai" kontā saziēdoto naudu izlietos, rīkojot pasākumus vietējiem un ukraiņu bēgļu bērniem. Šajās aktivitātēs kopā ar uzaicinātiem mūziķiem un māksliniekiem stiprinās bērnu garu, ļaujot aizmirst par trauksmaino laiku, kurā aizrit viņu bērnība.

Klausītāju sirdis aizkustināja ārstes Aigas Rotbergas liecība par viņas sastapšanos ar Dievu. Ārste pastāstīja, ka apgūt ginekoloģes profesiju sapņojusi kopš bērnības, jo, vērojot tēva – veterinārārsta – darbu, nonākusi pie secinājuma, ka dzīvības ienākšana pasaulē ir īsts brīnums. Pabeigusi Medicīnas akadēmiju un sākusi strādāt Gaiļezera slimnīcā, viņa ļoti lepojās ar savu pirmo patstāvīgi paveikto abortu. Ilgu laiku, katru dienu veicot grūtniecības pārtraukšanas manipulācijas, jaunā ārste pat neaizdomājās par ētisko pusi, līdz 2010.gada vasarā sastapās ar Dieva klātbūtni. Tobrīd Aigai nācās izlemt – strādāt iemīļotajā profesijā, turpinot nogalināt nedzimušus bērnus, vai arī sekot Dieva baušļiem? Līdz

Lūgšanu brokastis – 2022. Aizvadītajā piektdienā pēc ilgāka pārtraukuma, ko radīja Covid-19 pandēmijas aizliegumi, Balvu Kultūras un atpūtas centra zālē pulcējās Ziemeļlatgales Lūgšanu brokastu dalībnieki. Šoreiz tās bija veltītas miera tēmai.

Vienojas lūgšanā. Pasākuma izskaņā visi klātesošie garīdznieki lūdās par iedzīvotāju garīgo un materiālo labklājību, par vienaldzīgajiem ticībā, lai cilvēki atvērtu savas sirdis uz Svētā gara žēlastību, lūdās par ģimenēm un bērniem, par vienotību cilvēku starpā, mieru un tēvzemes mīlestību, darba tikumu, svētību zemei un mieru kaimiņu valstīs. Garīdznieki lūdza par tiem, kam šobrīd ir grūtības, par lauksaimniekiem un bagātīgu ražu, par dzimteni un tautu, par vecākiem un vecvecākiem, kā arī mūžībā aizgājušajiem.

brīdim, kad aizdomājās par Dievu, Aigu nemocija sirdsapziņa par veiktajiem abortiem. Bet kādā dienā pēc smagas darba dienas viņa savā sirdī sadzirdēja Dieva bausli "Tev nebūs nokaut": "Tas mani rezonēja tik ļoti, ka apstājos ceļa malā un ilgi raudāju, nožēloju visus abortus, ko biju veikusi šīm sievietēm." Viņa saprata, ka Dievam svarīga katra, pat vēl nedzimuša cilvēka dzīvība. Pēc mokošām pārdomām jaunā ārste pameta darbu, kas sniedza lieliskas karjeras iespējas. Bet drīz vien jaunā mediķe saņēma vēl vienu Dieva sniegtu iespēju – piedāvājumu strādāt Valmieras slimnīcā par nodaļas vadītāju. "No tā laika sākās mana īstā, patiesā karjera ar Dievu, un šobrīd visa mana dzīve veltīta, lai nosargātu cilvēka dzīvību," teica mediķe.

Ar savu vērtību pie klausītājiem vērsās arī mūziķis Ingars Puncuļš. Viņš dalījās atmiņās, kā pirmā istā apziņa par Dieva esamību atnāca pusaudža gados pirms uzstāšanās svarīgā jauno pianistu konkursā: "No bailēm biju tik bāls kā nekad savā mūžā. Pianistu pirkstiem jābūt siltiem, un skolotāja Nellija Sarkane, redzot, ka mūs kaut kā jāsapurina, pasauca visus maliņā. Sanākuši aplī, satevāmies rokās un noskaitījām Tēvreizi. Tas bija mans pirmais dzīves brīnums, kad skudriņas pārskrēja pār

kauliem, rokas pēkšņi kļuva siltas un iestājās liels miers. Kopš tās dienas, uzstājoties lielākā vai mazākā pasākumā, nespēju uzņākt uz skatuves, nenoskaitot Tēvreizi." Šī tradīcija sekoja Ingaram, arī dziedot grupā "Baritoni": "Pirms katra koncerta sanākam aplī un noskaitām Tēvreizi."

Lūgšanu brokastu dalībnieks – Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienības valdes priekšsēdētājs Margērs Zeitmanis – atzina, ka Lūgšanu brokastis ir brīnišķīga tradīcija, laba vieta, kur apstāties un aizdomāties, jo ne vienmēr izdodas aiziet uz baznīcu. Viņš pastāstīja, ka jau vairāk nekā piecus gadus slimnīcu apvienība atbalsta Balvu un Gulbenes ģimenes un bērnus, kuri aug bez vecāku aizgādības. "Tā ir specifiska bērnu grupa, par kuriem dažkārt valsts aizmirst." Tāpat Zeitmaņu ģimene regulāri piedalās arī dažādās labdarības akcijās: "Labdarības pamatprincips ir – ja tu vari, tad tu dod. Vienalga ko – naudu, darbu, graudu. Tas, kuram ir, tas var dot tālāk."

Pēc Lūgšanu brokastu oficiālās daļas, kas noslēdzās ar kopīgu Tēvreizes skaitīšanu un Latvijas Valsts himnas dziedāšanu, klātesošie turpināja sarunas pie kafijas tases, baudot uzņēmuma "Senda Dz" sarūpēto mielastu.

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Kā vērtējat iniciatīvu aizliegt ieņemt amatus valsts un pašvaldību institūcijās prokremliski noskaņotām personām?

Viedokļi

Būtu stingrāk jāvērtē augstas amatpersonas

ANDRIS SLIŠĀNS, Nemateriālās kultūras mantojuma centra "Upīte" direktors

Iepazīstoties ar šo iniciatīvu, pirmkārt, rodas jautājums, kā tiks pierādīts fakts, ka persona ir prokremliski noskaņota? Tas nav tas pats, kā noskenēt QR kodu, lai ātri piekļūtu kādai informācijai vai pārliecinātos par kaut kā derīgumu. Otrkārt, manuprāt, šajā iniciatīvā paustais ir pārspīlēts. Mēs tomēr dzīvojam demokrātiskā sabiedrībā, kur ir vieta visiem, arī pilnīgi pretējiem viedokļiem. Protams, ar atsevišķiem izņēmumiem, jo nav un nevar būt pieņemami viedokļi, kas pauž atbalstu karam. Tajā pašā laikā uzskatu, ka cauri pārbaudes sietam vairāk būtu jālaiž cilvēki, kuri kandidē uz valsts vadošajiem

amatiem – pašvaldību vadība un deputāti, Saeimas deputāti, augsti ministriju darbinieki un citās valsts iestādēs strādājošie, kuri ieņem augstus amatus un kuru darba pienākumi saistīti ar dažādu valstiski svarīgu lēmumu pieņemšanu un Latvijas valsts drošības jautājumiem. Tie ir cilvēki, kuriem jāpārstāv sabiedrības un valstiskas intereses, kuri nosaka valsts kursu un pieņem likumus. Nepietiek tikai pārbaudīt, proti, vai konkrētas personas vārds un uzvārds, piemēram, atrodams čekas maisos, vai nē. Neapgalvoju, ka valsts un pašvaldību struktūrās no šādiem cilvēkiem čum un mudž, bet, piemēram, no Latvijas Eiroparlamentā ir ievēlēti atsevišķi cilvēki, kuri mūsu valstij ir apkaunojums. Tādēļ Latvijā vajadzētu striktāk paskatīties uz cilvēkiem, kuri vēlas kandidēt uz augstiem amatiem, kā arī jāvērtē iespēja aizliegt konkrētus Latvijai naidīgus politiskos spēkus, kas tostarp propagandē karu. Cilvēkiem vai apvienībām, kuri atbalsta citu valstu okupāciju, nav vietas mūsu sabiedrībā. Tajā pašā laikā vēlos vēlreiz uzsvērt, ka nevar ņemt un visu nogriezt kā ar nazi. It īpaši tas attiecas uz ierindas iedzīvotājiem, kuri neieņem valstiski svarīgus augstus amatus. Proti, ja man nepatiks kaimiņš vai viņa rīcībā ieraudzīšu ko tādu, kas ne gluži atbilst manām valstiskajām, latviskajām vērtībām, tā uzreiz par šo cilvēku ziņošu attiecīgajām varas iestādēm. Tā nedrīkst, jo tās būs raganu medības, kad mēs atkal atgriezīsimies pie tās pašas politiskās sistēmas, kāda savulaik bija komunistu okupācijas laikos.

Līdzīgas ir manas domas arī par iniciatīvu, kurā aicina no Latvijas izraidīt un atņemt pilsonību mūsu valstij nelojāliem cilvēkiem. Šādus lēmumus var attiecināt uz cilvēkiem, kuri ieņem augstākstāvošus amatus, kuri prezentē mūsu valsti, ar savu autoritāti ir spējīgi mainīt sabiedrības domu vai arī viņiem ir augsta līmeņa pieļaušana valsts noslēpumam. Piemēram, ja runa ir par Tatjanu Ždanoku vai Andreju Mamikinu, jā, viņiem Latvijas pilsonība jāatņem, bet to nevar attiecināt uz ierindas iedzīvotājiem. Gluži pretēji, - valstij ir jādara viss nepieciešamais, lai pārējo Latvijas sabiedrību audzinātu un izglītotu patriotiskā garā – ar cieņu pret savu valsti un mūsu kopējām vērtībām. Nevajag ierindas iedzīvotāju padarīt par sliktāku cilvēku tikai tādēļ, ja viņam ir nedaudz citādāks viedoklis. Kas attiecas uz padomju okupāciju un propagandu slavinošiem pieminekļiem, piedāvāju Balvu un Viļakas skvēros esošos pieminekļus pārvietot vai nu uz Brāļu kapiem, vai arī uz speciāli izveidotu parku, muzeju, kur vienkopus varētu novietot visus tamlīdzīgus pieminekļus. Varbūt kādu pieminekli var nodot Latvijas Okupācijas muzejam. Kas attiecas uz tā dēvēto Uzvaras pieminekli Rīgā, nesaku, ka to vajag sadrupināt un izmest būvgružos, bet viennozīmīgi uzskatu, ka to vajag pārvietot uz citu vietu. Tam nav vietas Rīgā. Piemēram, šo pieminekli varētu uzdāvināt Pleskavas apgabalam, lai Krievijas Federācijas varasiestādes to novieto mums atņemtājā

Abrenes zemē. Tad šis piemineklis būs tikpat kā Latvijā, tikai krievu kontrolētā teritorijā. Un Krievija šo okupācijas pieminekli tad lai arī uztur un tam apkārt varēs likt kaut vai trīs kilometrus augstus puķu kalnus.

Vai man pašam ikdienā nākas saskarties ar cilvēkiem, kuri atklāti pauž pretvalstiskus uzskatus? Nē, tā nav. Vairāk ar to nākas saskarties sociālajos tīklos internetā. Arī manā paziņu lokā sociālajos tīklos ir daži šādi cilvēki. Viņi ir teju pret visu, un lielākā daļa no šiem cilvēkiem ir aizbraukuši prom no Latvijas. Acīmredzot viņi kādā brīdī ir apvainojušies uz Latvijas valsti, jo nespēja sakārtot savu dzīvi, - vai nu ekonomiskās krīzes laikā tika atlaisti no darba, vai arī citu iemeslu dēļ. Piekritu, ka pie tā daļēji vainojama valsts, kā rezultātā šiem cilvēkiem izveidojies uzskats, ka viss, kas ir valsts oficiāls viedoklis, tas ir nepareizi. Tāpēc vēlreiz uzsvēru, ka sabiedrība ir jāizglīto un jāaudzina. Šajā visā liela loma ir skolām. Piemēram, ir ļoti svarīgi bērniem un jauniešiem skolās audzināt lokālpatriotismu, jo tādējādi cilvēkiem kļūst nozīmīgas vietējās vērtības. Un, ja cilvēkiem būs svarīgas vietējās vērtības, viņos veidosies apziņa un vēlme sargāt arī visas valsts kopējās nacionālās vērtības. Tā rezultātā iedzīvotāji augs ar patriotisku domāšanu un nekļūs par cilvēkiem, kuri pakļaujas un lokās visu vēju priekšā. Lokālpatriotisma audzināšana skolās ir pirmais un svarīgākais atspēriena punkts mīlestības audzināšanā pret savu dzimteni.

Iniciatīvu uztveru kā provokāciju un manipulāciju

IRINA OZOLA, balveniete

Pirmais, kas nāk prātā un nav saprotams, izlasot šo iniciatīvu, ir – kurš būs tas, kas izlems, kā cilvēks noskaņots. Ir noteikts kāds atskaites punkts, pēc kura būs saprotams, cik ļoti cilvēks lojāls vai nelojāls? Tas viss izskatās ļoti subjektīvi. Otrkārt, gribēsim mēs to vai nē, tā ir laba iespēja atbrīvoties no nevēlamiem konkurentiem un neērtiem cilvēkiem, lai kādu iebīdītu amatā vai, gluži otrādi, noņemtu no tā, argumentējot ar to, ka viņš nepareizi domā. Neesmu pārliecināta, vai visi politiķi un augstas amatpersonas ir tik kristāltīri, lai to neizmanto tu savtīgos nolūkos. Un tas pat var nebūt tišuprāt, bet tāpat notiks. Kādreiz jau esam piedzīvojuši laikus, kad cilvēki ziņoja viens par otru. Mēs gribam

pie tā atgriezties. Un ko nozīmē – prokremliski domā un atbalsta? Atbalstīt var dažādi. Var to darīt, piešķirot naudu vai organizējot kādu reālu palīdzību. Bet var mēģināt saprast, kāpēc tā notiek, tai pašā laikā neatbalstot to. Es negribu būt *divānu eksperte*, jo neesmu politiķe. Tikai nezin kāpēc mums valda uzskats: ja tu esi pret Ukrainu, tad tu esi ar Krieviju. Bet tā nav. Piemēram, ja cilvēks uzskata, ka kādas citas valsts rīcība ir pareiza, kā viņš traucē politikai? Ja viņš neko citu, izņemot savu uzskatu paušanu, neuzsāk? Es, piemēram, negribu strādāt ar homoseksuālistiem, jo uzskatu, ka tas var apdraudēt mani, manu ģimeni, uzskatus. Negribu, lai lesbietes skolā māca bērnus. Tās ir manas domas, mani uzskati. Taču, ja cilvēks apzinīgi pilda savus pienākumus un nepārkāpj likumus, viņu nav par ko atbrīvot. Mēs taču darbiniekus vispirms pieņemam darbā, izvērtējot viņu profesionalitāti, nevis uzskatus. Turklāt mums ir Satversme, likumdošana, kas nosaka, ka cilvēks ar savām darbībām nedrīkst kaitēt savai valstij. Tas viss ir uzrakstīts un atrunāts. Kāda jēga meklēt kaut kādus noziedzniekus, mēģinot noskaidrot, kādus uzskatus viņi pauž?

Pēdējā laikā bieži lietojam vārdus 'tolerance' un 'brīvība'. Mums ir gan politisko uzskatu brīvība, gan attiecību brīvība. Ja cilvēks izsaka savu viedokli, tad tas nekādā gadījumā nevienam neietekmē. Savukārt, ja viņš reāli sāk rīkoties, piemēram, iestājas kādās aizliegtās politiskajās organizācijās, tas jau ir cits stāsts,

par ko pienākas kriminālatbildība. Piemēram, es uzskatu, ka Eiropas valstis nedrīkst staigāt parandzās – tā ir mana visdziļākā pārliecība. Ja tu esi atbraucis uz kādu no Eiropas valstīm un tur dzīvo, tātad tu dzīvo pēc šīs valsts likumiem. Bet ar ko šis mans viedoklis traucē cilvēkiem, kuri nēsā parandzās un dzīvo Eiropā? Es taču neskrienu nevienam klāt un neplēšu tās nost. Es neko nedaru – vienkārši uzskatu, ka tas nav pareizi. Kāpēc man nav tiesību tā domāt?

Jau kopš Ukrainas kara sākuma mūsu valdība uzsvērusi, ka dažādu tautību cilvēkiem jābūt pēc iespējas tolerantākiem vienam pret otru. No tā, ko ikdienā redzu un dzirdu, izdaru secinājumus, ka pēdējā mēneša laikā nostāja un viedoklis krietni mainījušies. Sākumā runāja tā, tagad – savādāk. Viedoklis mainās atkarībā no politiskajiem notikumiem, un tādu pēdējā laikā ir ļoti daudz. Pieņemsim, ka cilvēku atbrīvos no darba, jo viņš nav tolerants un lojāls Latvijas valstij. Pēc mēneša mainīsies valdība, politiķi, uzskati, ģeopolitiskā situācija, un tas vairs nebūs aktuāli, bet cilvēks no darba jau atbrīvots... Politiķi Latvijā nāk un aiziet. Katrs dara kaut kā savādāk – jebkura koalīcija, kas sāk darbu pēc vēlēšanām, vienalga mazliet maina virzienu. Sākumā mēs draudzējamies ar vieniem, pēc tam ar citiem, un tas, kas vienai valdībai šķitis nepieņemams, otram liksies daudz maz pieņemami. Tieši tādēļ esmu pārliecināta, ka dubultais standarts Latvijā ir klātesošs ļoti daudzās lietās un procesos.

Runājot par šo iniciatīvu, minēšu salīdzinājumu. Piemēram, man nepatīk mūsu valdības darbs, bet esmu sajūsmā par zviedru valdību. Es visur staigāju un saku, - lūk, zviedri māk dzīvot, veidot politiku, tur cilvēkiem ir augsts dzīves līmenis, tai pat laikā mūsu valdībā viss ir slikti. Ja iziešu ielās un izteikšu savas domas par to, kas ar mani notiks? Man nav tiesību būt sašutušai un izteikt savas domas? Vai tas attiecas tikai uz gadījumiem, kad tiek pieminēts un piesaukts Krievijas vārds? Ja saku, ka mums viss slikti un gribētos, lai ir kā, piemēram, Krievijā, tad es esmu tautas ienaidniece, savukārt, ja saku, ka mums viss slikti, un mudinu, lai tauta palīdz panākt dzīves līmeni kā Zviedrijā, tad esmu patriote. Abos gadījumos es saku, ka mūsu valdība par saviem cilvēkiem nedomā. Kur loģika? Uzskatu, ka jebkuras represijas, kas balstītas nevis uz likumu, bet uz kaut kādiem subjektīviem uzskatiem un viedokļiem, ne pie kā laba novedīs. Kur būs tās robežas, kas tās nospraudīs? Ja robežas nevar novilkt stingri, tad tas vairs nebūs likums, bet terors – tieši tāpat, kā bija ar Covid, kad katrs cilvēks valdības rīkojumus uztvēra pa savam. Manuprāt, šī iniciatīva nav uztverama nopietni, tas vairāk ir politisks gājiens, provokācija un manipulācija, lai izaicinātu cilvēkus. Padoties tam nevajadzētu.

Viedokļus uzklusēja A.Ločmelis un S.Karavoičika

Balveniešu ģimene aktualizē problēmu

Pacietības mērs reiz ir pilns

Sanita Karavoičika

“Vienmēr un visur politiķi, pašvaldību vadītāji uzsvēruši, – iedzīvotājiem jābūt sociāli atbildīgiem. Tādi arī gribam būt, jo mūsu pašu, bērnu un apkārtnējo cilvēku drošība ir pietiekami svarīgs iemesls, lai aktualizētu problēmu, kas jau vairākus gadus atstāta bez risinājuma. Nevienam neko negribam pārņemt, taču šoreiz esam nolēmuši kļūt uzstājīgāki. Kāds risinājums ir jāatrod, jo ar solījumiem vien nepietiek,” vērsoties redakcijā, teica balvenieši ELĪNA un MĀRTIŅŠ KAĻVAS.

Minētā ģimene jau četrus gadus nesekmīgi sarakstās ar Balvu novada pašvaldību. Savā pirmajā saucienā pēc palīdzības 2018. gada 14. augustā Elīna Kaļva novada vadībai lūdza rast iespēju uzlabot satiksmes drošību un pēc iespējas efektīvāk organizēt satiksmi Ezera ielā, īpaši posmā no Ezera ielas 30 līdz Ezera ielai 37, kur atrodas VUGD depo. Papildus iesniegumam viņa novada vadībai iesniedza arī vairāk nekā 200 apkārtnējo privātmāju un daudzdzīvokļu māju iedzīvotāju parakstus, kas nepārprotami liecināja, ka problēma patiešām pastāv. Taču, kā stāsta Elīna, saņemtā pašvaldības atbilde bija noraidoša: “Toreizējais novada vadītājs Aigars Pušpurs mums atbildēja, ka problēmas risinājumam 2018. gada budžeta līdzekļi nav paredzēti, taču nākotnē tiks plānoti. Jāatzīst, ka arī pašreizējā vadība Sergeja Maksimova personā lietu nav risinājusi pietiekami aktīvi un atbildīgi.”

Par to, ka minētais ceļa posms patiešām ir bīstams, liecina fakti. Notikuši vairāki ceļu satiksmes negadījumi – vienā gājīs bojā cilvēks, savukārt 2021. gada jūlijā kāda automašīna ietriecās ģimenes īpašumā, biroja ēkas fasādē, Ezera ielā 30, sabojājot to. Pagājušajā svētdienā, 15. maijā, kāds autovadītājs atkal nespēja savaldīt spēkrata stūri un ietriecās gājēju celiņa norobežojošajās margās. “Tas laikam bija pēdējais piliens mūsu pacietības mērā,” teica balveniete.

Uztraukumam pamats ir

Ezera iela ir gara. Kaļvu ģimenes norādītajā ceļa posmā, kur atrodas arī pārtikas veikals, nav gājēju ietves, tādēļ cilvēki spiesti pārvietoties pa ceļa braucamo daļu. Īpaši apgrūtināši tas ir ziemas mēnešos, kad cilvēkiem vārda tiešā nozīmē jāiet teju pa ceļa braucamās daļas vidū. “Tas nav stāsts tikai par vienu mūsu ģimeni, bet gan par visa mikrorajona iedzīvotājiem, tai skaitā pensionāriem, kas šajā vietā dzīvo un to visu vēro ikdienā. Mēs esam daudz bērnu ģimene, kurai blakus dzīvo daudzas tādas pašas. Zinu vairākas māmiņas, kuras pa šo ceļu staigā ar bērnu ratiņiem, un tur ir ļoti bīstami. Šajā posmā savulaik pat nobraukts cilvēks, divreiz iebraukts mājā. Mani bērni, mana vecmamma – mēs tur esam katru dienu. Man ir tikai viens jautājums, – kam vēl jānotiek, lai kāds sāktu kaut ko darīt? Un tas viss tādēļ, ka nav nekādu ātruma ierobežojumu vai pārdomātas ceļu infrastruktūras. Pašvaldība 2018. gadā atbildēja, ka guļošo policistu nevar uzlikt, jo pa šo ceļu uz izsaukumiem izbrauc ugunsdzēsības un glābšanas dienesta automašīnas. Pagājušā gada 24. augustā rakstijām iesniegumu jau jaunajai novada vadībai, kura pirms vēlēšanām solījās sāktot šo ceļa posmu. Atkal iesniedzām savus priekšlikumus. Četrus gadus laikā uzrakstīti divi iesniegumi un saņemtas divas atbildes. Atbildē uz pēdējo iesniegumu rakstīts, ka pašvaldība izskatīs piemērotāko risinājumu satiksmes drošības uzlabošanai un labprāt uz sarunām aicinās arī mūs. Diemžēl no pagājušā gada augusta sarunām mūs tā arī nav piesaistījis un risinājumi nav piedāvāti, kā arī nav pārliecības, vai šāds jautājums ir risināts. Vienīgais, kas izdarīts, vienā posmā atrakts bijušais gājēju celiņš, pa kuru pārvietoties tāpat nav iespējams. Faktiski Ezera ielas posmā nepastāv gājējiem paredzēta infrastruktūra. Mēs gribētu zināt, vai kaut kas pavirzījies uz priekšu un cik daudz?” teic balvenieši.

Izstrādā un iesniedz savus priekšlikumus

Elīna un Mārtiņš gatavi ne tikai par problēmu pavēstīt citiem, bet arī reāli palīdzēt tās risināšanā. Jau 2018. gadā viņi piesaistīja projektētāju, kurš uz topogrāfiskā plāna uzzīmēja rasējumu, ideju skices ar iespējamajiem variantiem satiksmes uzlabošanai – iezīmēja gājēju ietves, pārejas, atzīmēja bīstamos posmus. Mārtiņš apliecināja, – faktiski tika izdarīta daļa no pašvaldības speciālistu darba, bet atbildē toreiz viņi saņēma atrunas, ka nevar to un šito: “Ja fokusēsimies tikai uz to, ko nevar, skaidrs, ka rezultāta nebūs.” Viens no piedāvātajiem variantiem bija, piemēram, izbūvēt salīgas, kas nemaksā nemaz tik daudz, vai uzstādīt plastmasas stabiņus. Var izveidot vienu joslu, kas varētu samazināt

Piedāvā konkrētus risinājumus. Sadarbībā ar piesaistītajiem ceļu būves ekspertiem Elīna un Mārtiņš jau 2018. gadā pašvaldībai nosūtīja vairākas ideju skices ar variantiem, kas efektīvi darbojas gan Eiropā, gan pie mums, Latvijā, piemēram, Ādažos, Ogrē un Cēsis. Viens no piedāvātajiem variantiem ir satiksmes mierināšana ar salu izbūvi un ātruma ierobežošanu līdz 30 km/h. Otrs paredz stabveida salu izbūvi.

Gājēju celiņš ziemas

tumšajā laikā. Šī fotogrāfija ļoti uzskatāmi parāda reālo situāciju uz Ezera ielas ziemas laikā, ar kādu pilsētas iedzīvotājiem dienu no dienas jāsasaskaras jau vairāku gadu garumā. Ceļa braucamā daļa, pa kuru būtu jāpārvietojas tikai automašīnām, kalpo arī par gājēju celiņu sievietēm ar ratiņiem, maziem bērniem un pārējiem tuvējo māju iedzīvotājiem. Cik tas ir droši, – spriediet paši!

automašīnu ātrumu, un organizēt maiņu kustību. Vēl iespējams pie Balvu Valsts ģimnāzijas uzstādīt ātruma ierobežojošo zīmi ‘30’ no abām pusēm, jo novērojumi liecina, ka šajā ceļa posmā ar atļauto ātrumu brauc reti kurš. Vēl ir arī fotoradari un citas dārgākas un ne tik dārgas iespējas.

Vienkārši jāpieķeras un jāizdara

Kaļvu ģimene sarunas laikā vairākkārt uzsver, ka uzņēmusies iniciatīvu un mēģina rast risinājumu problēmai, kas skar ļoti daudz citas ģimenes. “Tuvojās vasara, bērni daudz laika pavada ārā. Bieži vien viņi pulcējas laukumā pie veikala. Rudenī mūsu bērni ies skolā. Bet kā mēs viņus varam droši palaist vienus pa tādu ceļu? Tas nav iespējams! Atļaušos atsaukties uz maija mēneša “Balvu Novada Ziņas” rakstīto, ka no budžeta līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem ugunsgrēka seku novēršanai tiek piešķirts atbilstamam privātam zemnieku saimniecībā. Bet vai privātā saimniecībā jāiegulda pašvaldības finansējums? Protams, to var saprast, ka cilvēkiem notiek nelaime, bet arī mūsu gadījumā tāda var notikt, un mēs to nevēlamies piedzīvot. Stabiņi, līnijas – tas nemaksā tik daudz, cik vienkārši piekerties un izdarīt. Pietiek vienreiz atrakstīties,” teic Elīna un Mārtiņš. Viņi apzinās, ka šī pilsētā nav vienīgā bīstamā vieta, kuras sakārtošanai vajadzīgi līdzekļi. Taču, ņemot vērā notikumu vēsturi, jāsecina, ka bez ievēribas šo ceļa posmu atstāt nevar. “Dzīvojam 21. gadsimtā, vēlamies būt sakārtota un attīstīta pilsēta. Es ar lepnumu dzīvoju Balvos, šeit strādāju, mani bērni mācās šeit. Mēs tomēr esam liela ģimene, un es radu darbavietas. Gribētu, lai arī man būtu kāda atgriezeniskā saite un atbilde. No mūsu puses esam atvērti, joprojām gaidām aicinājumu uz sarunu, esam gatavi pašvaldības speciālistiem situāciju parādīt dzīvē uz ielas. Ļoti gribētu, lai no mamiem personīgajiem nodokļiem, manas ģimenes samaksātajiem nodokļiem un uzņēmuma nodokļiem, ko maksāju, pašvaldība garantē drošību uz ceļa manai un citām ģimenēm. Pilsēta domāta cilvēkiem. Mēs zinām, – ja māmiņām ar bērniem būs ērti pilsētā, tad arī visai pārējai sabiedrībai būs ērti. Tas ir pamatu pamats. Ieviestais risinājums ļaus ielu izmantot visiem, ne tikai automašīnām. Sakārtojot šo posmu, tiks būtiski uzlabots sabiedriskais ieguvums. Manuprāt, tas nav daudz prasīts,” teic Elīna.

Pašvaldība saprot, – ir jārikojas

Arī novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs atzīst, ka steidzīgi jārikojas un kopīgi jāmeklē risinājums: “Ar situāciju šajā ceļa posmā diemžēl jāiepazīstas pēc katra negadījuma. Arī pēdējais notikums liecināja, ka jārikojas nekavējoties.” Pagājušonedēļ notikušajā Tautsaimniecības komitejā novada vadītājs ar deputātiem izrunāja šo situāciju un Attīstības nodaļas

speciālisti sagatavojuši projektēšanas uzdevumu. “Deputāti bija vienprātīgi, ka šajā gadījumā vajadzīgs nopietns risinājums – te nelīdzēs vien stabiņu uzlikšana, vajadzīgi nopietni satiksmes drošības risinājumi. Šie risinājumi ir finansiāli dārgi un nemaksās ne tūkstoti, ne divus. Tas būs krietni dārgāk, tāpēc arī vēlējāmies konsultēties ar domes deputātiem” teica S. Maksimovs. Novada vadītājs atgādināja, ka gājēju drošības risinājumi jārod arī Steķentavā, kur līdz skolai pa Vidzemes ielu nepieciešams gājēju celiņš. Viņaprāt, šis drošības jautājums abās vietās jārisina kompleksi. “Budžeta nauda projektēšanai ir, un būvniecībai šogad pieejamas aizņēmuma iespējas. Tā kā Vidzemes ielā būvdarbi netika atsākti, esam griezušies pie uzņēmēja, lai informētu, ka laužam līgumu. Šī rotaļāšanās mūs ir sakaitinājusi, jo jau divus gadus nevaram uzbūvēt Vidzemes ielu. Pirms laika satiksmes negadījums noticis arī pilsētas centrā pie Staņislava piemiņekļa. Tur autovadītājs iebraucis un nojaucis aizsargbarjeru. Autovadītājs nodarījumā atzīnīs sedz visus izdevumus, bet Latvijā nebija pieejami metāla materiāli, lai tās varētu atjaunot. Pagājušo ceturtdien materiāli tika piegādāti Balvos, ceram, ka šīs barjeras šonedēļ tiks atjaunotas,” stāsta novada vadītājs.

Gatavi drošiem un samērīgi dārgiem risinājumiem

Atgriezoties pie bīstamā ceļa posma uz Ezera ielas, novada vadītājs teic, – būtiskākā problēma ir, lai šajā ielas posmā autovadītāji izvēlas drošu satiksmes ātrumu. Te efektīvāks risinājums ir “guļošais policists”. Grūti piekrist viedoklim, ka šajā ceļa posmā pārvietojas ugunsdzēsēju mašīna, tāpēc nevar to uzstādīt, jo ugunsdzēsēju mašīnu var novirzīt pa Miera ielu. Otrs jautājums, kā uzlabot satiksmes drošību gājējiem un īpašumiem. Risinājums varētu būt uzstādīt nopietnas barjeras, kas dod drošības efektu. Viņš atzīst, – protams, visur drošības spilvenu nolikt nevar, bet iespēju robežās jādara viss, lai pasargātu gājējus. “Pilsētas pārvalde iesniegusi pieteikumu par ātruma ierobežojuma zīmes ‘30’ uzstādīšanu, bet, ja cilvēks atļaujas pārkāpt noteikumus un brauc alkohola reibumā, viņu zīme ‘30’ arī neapturēs. Zīme domāta apzinīgiem cilvēkiem. Satiksmes drošības eksperti piedāvā arī citus risinājumus, bet par tiem varēs lemt pēc projekta izstrādes. Komitejā visi piekrita, ka šis ceļa posms patiešām ir bīstams. Kāpēc par šo jautājumu runājam komitejā? Jo risinājums nebūs lēts, taču esam gatavi drošiem un samērīgi dārgiem risinājumiem. Elīnas un Mārtiņa Kaļvu iesniegtos priekšlikumus un skices pievienosim kā pielikumu pie projektēšanas uzdevuma. Paldies viņiem par iesaistīšanos, esmu pārliecināts, ka kopīgiem spēkiem rezultāts būs,” uzskata S. Maksimovs.

Dzīvo ar mērķi palīdzēt līdzcilvēkiem

Ingrīda Zinkovska

4.maijā Rīgas pili Latvijas Valsts prezidents Egils Levits pasniedza augstākos valsts apbalvojumus 73 izcilām personībām, tostarp arī ārstei no Balviem **SARMĪTEI PUŽULEI**. Par nozīmīgu profesionālo ieguldījumu Latvijas Lauku novadu pacientu veselības aprūpē un pašreizējai darbu Covid-19 pacientu ārstniecībā viņa apbalvota ar Atzinības krustu un iecelta par Atzinības krusta virsnieku. Dakteri Balvos pazīst ne tikai viņas pacienti, bet arī daudzi cilvēki, kuri viņu satiek uz ielas vai kādā pasākumā.

“Mūsu novada cilvēks vien esmu. Bērniņu pavadīju Žiguros, kur pabeidzu Žiguru pamatskolu, pēc tam Viļakas vidusskolu un Viļakas Mūzikas skolas klavieru klasi (tagad to darīt – mācīties mūziku – turpina mani mazbērni). Pēc vidusskolas iestājos Medicīnas institūtā. Jau institūta laikā praksi izgāju gan Rīgā, strādājot *ātrajā* palīdzībā, gan Balvos. Ieguvusi diplomu, uzsāku darbu gaitas Balvos, tas bija 1983.gads. Balvu novadā, toreiz rajonā, atgriezies, jo šeit dzīvoju mani vecāki, mana vecākā māsa, mana ģimene,” daktere iezīmē savas dzīves ritējumu gadu gaitā.

Tajos laikos Medicīnas institūtā bija liels konkurss, iespējams, arī šajos. Kāpēc pēc vidusskolas beigšanas izvēlējāties studēt medicīnu un kļūt par ārsti?

-Medicīnu izvēlējos droši vien tādēļ, ka pati ļoti daudz bērniņā slimoju. Savu veselības problēmu dēļ ļoti daudz apgrozījos medicīnas iestādēs un no vecāku puses tiku lolota. Tā ar laiku man radās doma, ka vēlos palīdzēt līdzcilvēkiem. Iespējams, es, kā visi bērni, arī baidījos no dakteriem, tādēļ tagad ar savu nostāju un vēlmi turpināt šo profesiju pret mazajiem pacientiem iztuos ļoti lojāli un bērnos cenšos nerādīt bailes no ārstiem.

Lēmuma izrakstā par apbalvojuma piešķiršanu minēts, ka esat pneimonoloģe, alergoloģe un kardioloģe. Varat to paskaidrot tuvāk?

-Institūtu pabeidzu un atnācu uz Balviem strādāt kā terapeite. Pārvalificējies par pneimonoloģi un ilgus gadus strādāju tuberkulozes dispanserā. Kad likvidējās mazās tuberkulozes slimnīcas, pārnācu uz šo, mūsu lielo slimnīcu, kur strādāju kā terapeite un līdztekus mācījos par alergoloģi un kardioloģi. Šie četri sertifikāti man ir joprojām (daktere norāda uz četriem ierāmētiem sertifikātiem kabinetā pie sienas. I.Z.). Arī Covid laikā biju terapijas nodaļas vadītāja un sekoju līdzī darbam šajā nodaļā, bet pamatā strādāju Covid nodaļā, jo tur bija daudz pacientu. Pēc Covid nodaļas slēgšanas atkal strādāju terapijas nodaļā kā nodaļas vadītāja un terapeite, bet ambulatori pacientus pieņemu gan kā alergoloģe, gan kā kardioloģe, gan kā pneimonoloģe.

Tas nozīmē, ka visu laiku mācāties?!

-Jā, tā tas ir! Mums, ārstiem, jāmacās nepārtraukti. Lai sekotu līdzī jaunajam, progresīvajam, es visu laiku veicu daudz pētījumu darbu. Pētījumi nav obligāti, tas notiek darba procesā, lai varētu pilnveidot savas zināšanas.

Darbs Covid nodaļā un šīs nodaļas vadība noteikti bija jauns izaicinājums Jūsu ārstes praksē?

-Covid nodaļā sanāca strādāt ilgstoši, līdz šī gada maija sākumam, kad nodaļu slēdza. Darbu nodaļā uzsāku, kad parādījās pirmais saslimšanas vilnis ar vīrusa Delta variantu. Atšķirībā no pneimonijas jeb plaušu karšona, kas ir bakteriāla infekcija, Covid ir vīrusa infekcija, kas skar ļoti masīvus elpošanas ceļus. Vīrusa Delta izraisītās infekcijas bija ļoti smagas. Pacientiem vienkārši trūkst elpas, viņi smok nost. Plaušu karšonis nerada tik plašus plaušu bojājumus. Lielākoties tie ir lokalizēti un arī ārstēšanas līdzekļi tiek pielietoti pavisam citi. Covid ārstēšanā ļoti daudziem pacientiem bija nepieciešama ne tikai medikamentu terapija, bet vajadzēja arī skābekļa terapiju. Plaušu karšona gadījumā to reti kad vajag.

Kāda bija situācija, kad sākat ārstēt Covid pacientus?

-Situācija, kad sākām ārstēt Covid pacientus, bija ļoti sarežģīta, nebija pieredzes. Kopā ar kolēģiem spriedām un risinājām, kā to labāk darīt. Veicām šo ārstēšanu, daloties pieredzē ne tikai ar vietējiem speciālistiem, bet arī sazinoties ar Rīgas pulmanologiem, ftiziatriem un ārstējot kopīgā režīmā ar konsultāciju palīdzību. Kad izstrādāja ārstēšanas vadlīnijas, tad strādāt kļuva vieglāk.

No kā bija atkarīga slimības gaita?

-Tas bija atkarīgs, vai pacients bija vai nebija vakcinējies, no blakus saslimšanām, no cilvēka imunitātes. Un, protams,

Rīgas pili. Saņemot augsto valsts apbalvojumu, daktere Sarmīte Pužule jutās gandarīta un pacilāta, un šo sajūtu viņa vēlas saglabāt pēc iespējas ilgāk.

no pacienta paša gribasspēka un prasmes cīnīties ar to visu, kas tagad ar šo infekciju bija radies. Deltai bija strauja slimības progresija un lielāka mirstība, ar Omikronu nebija tik daudz komplikāciju. Ļoti daudzi slimnieki, kas ārstējās Covid nodaļā un izrakstījās no tās, kad varēja brīvi elpot un vairāk nebija šīs slimības simptomu, bija ļoti pateicīgi, jo saprata, ko nozīmē saslimt ar šo vīrusu.

Tagad cilvēki uzskata, ka karš Ukrainā Covid infekcijai pārvilcis svītru, to it kā vairs nepieņem, par to nerunā. Kā ir?

-Protams, cilvēku prāti tagad ikdienā vairāk ir aizņemti ar Krievijas izraisīto karu Ukrainā un tā šausmām, bet mediķi ar šīm lietām saskaras tāpat līdztekus kara izraisītajiem procesiem. Strādājot nodaļā, es redzu, ka šīs saslimšanas nekur nav zudušas. Covid nodaļa Balvos slēgta, taču pacienti ar pozitīviem eksprestestiem tomēr parādās, lai gan ļoti reti. Viņus izolējam speciālās palātiņās. Ja cilvēks nāk kā pirmreizējs Covid pacients, viņu novirzām uz slimnīcām, kur pastāv Covid nodaļas.

Vai vīrusus palēnām izplēnē, vai rudenī gaidāms jauns tā uzliesmojums?

-Infektologi tam seko, pievērš uzmanību visām tām lietām, kas notiek Eiropā, brīdina, ka jābūt piesardzīgiem uz rudens pusi, jo tā varētu būt sezonāla infekcija.

Latvijā dominē sirds un asinsvadu slimības, arī alergiskās saslimšanas. Jums daudz šādu pacientu?

-Alerģija ir un būs, jo tā ir mūsdienu slimība. Sadzīve ir palikusi ļoti ķīmiska, ļoti daudz ir imūndeficīta saslimšanu, kas rada šos alergiskos uzliesmojumus, un ir sezonālā alergija. Par alergiju varētu runāt ļoti daudz, jo pašreiz bērni plaukst, un ir pacienti, kuriem alergija rodas no bērzu ziedputekšņiem, tūlīt nāks vasara, Jāņu laiks, kad ir timotiņa ziedputekšņu alergija. Tā ka visu gadu alergiskie faktori iedarbojas uz pacientiem. Alerģija bijusi vienmēr, tikai kāda bijusi alergiskā izpausme un kurā laika posmā tā izpaudusies vairāk?! Iespējams, senāk ar to slimoja mazāk. Es alergiskajā laukā sāku strādāt ar 2000.gadu, kad pabeidzu otro augstskolu, alergoloģijas kursus.

Slimībā cilvēks nereti vērsas pie Dieva. Vai ticība, Jūsaprāt, palīdz dzīvot?

-Dievs ir tas, uz kuru mēs visi paļaujamies. Es domāju, ne tikai palīdz atveseļoties. Dievs cilvēkam ļauj sakārtot savas domas, darbus un attiecības ar citiem cilvēkiem. Protams, katrs izveseļojas un Dieva klātieni izprot savādāk. Tā ir liela Dieva dāvana, ka mēs ticam Dievam. Pati esmu luterticīga. Ilgus gadus biju draudzes priekšniece Balvu evaņģēliski luteriskajā baznīcā.

Mediķi nereti runā par izdegšanu, bet ir ārsti, kas strādā līdz 70-80 gadiem. Kāds Jums ir viedoklis par šo?

-Izdegšanas sindroms var parādīties jebkurā nozarē, jebkurā specialitātē. Īpaši grūti bija Covid laikā, kad nācās strādāt speciālajā apģērbā. Tas prasīja dubultslodzi. Situāciju atviegloja tikai tas, ka kolektīvs bija ļoti jauks, pretimnākošs un saprotošs. Lai pārvarētu izdegšanas sindromu, manuprāt,

jāprot gan strādāt, gan atpūsties – saskatīt ikdienu, savus bērnus un mazbērnus, dabas skaistumu, noskatīties kādu filmu, apmeklēt koncertu. Arī to, cik ilgi strādāt, jāzina.

Kuram no atpūtas veidiem dodat priekšroku?

-Labprāt lasu. Labprāt klausos mūziku. Labprāt ceļoju, esmu daudz ceļojusi – bijusi Itālijā, Spānijā, Anglijā, Turcijā, Čehijā. Labprāt auklēju mazbērnus – mani ir pieci mazbērni. Vecākais jau ir padzīvējis, bet jaunākajam tikai deviņi mēneši. Viņos es saredzu ļoti lielu savas dzīves turpinājumu. Vēlos piebilst, ka mazbērni man devuši drosmi un vēlmi apgūt dzīvē jaunas gudrības un zināšanas, lai savu dzīves izvēlēto ceļu varētu iet pareizi. Ļoti lepna esmu par saviem bērniem, kuri izauguši par ļoti labiem cilvēkiem.

Kā vērtējat jaunos speciālistus un kolēģus, kuri ienāk kolektīvā?

-Mēs esam ļoti priecīgi, ka darba kolektīvā ienāk jauna elpa. Jaunie speciālisti ienāk kolektīvā ar jaunām zināšanām, kas palīdz ieviest darba procesā daudz ko jaunu. Tas ir tikai apsveicami. Ar jauniem kolēģiem ir patīkami strādāt.

**Pirms vairākiem gadiem, kad "Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība" rīkoja kolektīva darbinieku Jaungada pasākumu, tā laikā Jums tika piešķirts elegantākās dalībnieces tituls. Kā šo eleganci izdo-
das uzturēt ikdienā? Vai tā nāk līdzī gēnos?**

-Augu ļoti draudzīgā un jaukā ģimene. Man bija ļoti viedī vecāki, vecvecāki, kas deva ļoti lielas dzīves gudrības, un šīs gudrības es turpinu pilnveidot. Neskatoties uz dzīves grūtībām, vecāki rada iespēju mums ar māsu dot augstāko izglītību, iemācīja dzīves gudrību, darba tikumu. Vecāki mums ļāva visur piedalīties, vērot sabiedrību un mācīties pareizi uzvesties, izvēloties arī pareizo ģērbšanās stilu. Skolā tajā laikā, protams, bija formas tērpi, Medicīnas institūtā – darba halāti. Tomēr ģimenē mēs no tā, kas bija, vienmēr pratām izveidot skaistu vidi. Iespējams, no mazumiņa pat vieglāk ir izvēlēties, kā no tām lielajām iespējām, kas pastāv tagad. Arī ar visu to, ka dzīvē kādreiz ir bijis ļoti grūti, esmu pratusi novērtēt līdzcilvēkus un esmu centusies būt patiesa.

Kādas izjūtas izbaudījāt, uzzinot par augsto valsts apbalvojumu un saņemot to?

-Ļelūgumu ierasties Rīgas pili saņemu no Ordeņu kapitula. Ordeņu kapituls paziņoja, ka man piešķirts Atzinības krusts. Par mana darba novērtējumu jutos ļoti pagodināta, jo medicīnas jomā mūsu novadā strādāju kopš institūta pabeigšanas. Pasākuma vidē starp cilvēkiem, kuri saņēma šo augsto apbalvojumu, jutos gandarīta un pacilāta.

Ir vēl kas, ko Jūs vēlētos pateikt?

-Vēlos pateikt lielu paldies savam kolektīvam, savai darba vietai, īpaši Covid nodaļas darbiniekiem, jo, pateicoties viņiem, varēju likt lietā profesionālās zināšanas un apgūt jaunas. Priecē, ka ap mani izveidojies labs kolektīvs, ar kuru var sasniegt labus rezultātus ārstēšanā, apgūstot jaunas tehnoloģijas. Ļoti vēlos pateikties saviem pacientiem par uzticēšanos, par to, ka viņi novērtēja šo darbu, par savstarpējo prasmi komunicēt un iegūt labus rezultātus.

Skolās izskanējis Pēdējais zvans

Nekad vairs nesēdēs skolas solā

Mācību gads tuvojas izskaņai, drīz būs nokārtoti pēdējie eksāmeni, un topošie vidusskolu absolventi dosies pieaugušo dzīvē. Maijs tradicionāli ir laiks, kad pēdējais skolas zvans 12.klašu audzēkņiem vēsti, ka viņi nekad vairs nesēdēs skolas solā. 13.maijā šo reizē priecīgo un nedaudz skumjo notikumu piedzīvoja arī 40 Balvu Valsts ģimnāzijas 12.klašu audzēkņi.

Šī gada Pēdējā zvana pasākums BVĢ bija īpašs tāpēc vien, ka beidzot, pēc ilgā pandēmijas ierobežojumu laika, tas atkal varēja notikt klātienē. BVĢ beidzējus šajā nozīmīgajā dienā apciemoja 87 pirmklasnieki no Balvu sākumskolas, kuri ģimnāzijas iekšpagalmā kopā ar topošajiem absolventiem zīmēja draudzības ziedu, ierakstot tajā savus vārdus un pastāstot par nākotnes sapņiem. To paveikuši, pie rokas vecākajiem biedriem mazie ciemiņi devās svinīgā gājienā uz skolas priekšpagalmu, kur viņus sagaidīja visa skolas saime. Kad izskanēja mācību iestādes himna, ģimnāzijas tagadējie saimnieki, divpadsmitie, ievadot skolas karogu skaistā bagijā, šo nozīmīgo piederības simbolu svinīgi nodeva saviem pēctečiem – 11.klašu audzēkņiem. Klātesošos pārsteidza arī pasākuma vadītāju, 11.klases skolnieču Danas Kļaviņas un Ketijas Mozules, efektīgā ierašanās atvērtā džipā. Interesanti, ka ciemos atnākušo sākumskolas pirmklasnieku audzinātājas izrādījās arī šī gada topošo absolventu pirmās skolotājas. Ar dziesmu "Kāda laimīga sagādīšanās" klātesošos sveica mazais dziedātājs Hugo Ušackis. Sīrnīgas uzrunas teica arī ģimnāzijas direktore Inese Paidere, kā arī nākamā gada absolventi – 11.klases audzēkņi. Ar siltiem pateicības vārdiem skolas kolektīvu pārsteidza skolēnu pašpārvaldes prezidente Evelīna Krakope: "Neticami ātri pienācis brīdis, kad mūsu pēdējās mācību stundas ir aizvadītas. Atlikuši vien eksāmeni un izlaidums. Mūsu gaitas Balvu Valsts ģimnāzijā būs noslēgušas. Šie seši gadi bijuši patiesi krāsaini, piepildīti ar jautrību, piedzīvo-

jumiem, sasniegumiem un uzvarām, reizēm arī ar grūtībām un izaicinājumiem. Bet galvenais, ka mēs esam auguši, kļuvuši gudrāki, attīstījuši savus talantus. No pusaudžiem esam kļuvuši par jauniešiem, kuri nupat spers savus pirmos soļus pieaugušo dzīvē. Tas nebūtu bijis iespējams bez Balvu Valsts ģimnāzijas kolektīva." Pašpārvaldes prezidente vēltīja sīrnīgas pateicības vārdus skolotājiem, skolas tehniskajiem darbiniekiem, vadībai, skolēnu pašpārvaldei, vecākiem, 11.klases skolēniem, kā arī savai klases audzinātājai Ingai Vanagai. Savukārt ģimnāzijas audzēkņiem Evelīna vēlēja maksimāli izmantot iespējas, ko sniedz skola, un izbaudīt šo laiku: "Nekad nebaudieties pamēģināt kaut ko jaunu, jo nekad nevarat zināt, kas no tā sanāks! Ja arī kļūdsieties, tas nekas, jo nav iespējams kļūt par meistarību jebkādā jomā, ja jau sākotnēji baidāties izgāzties." Evelīna uzskata, ka viņas lielākais ieguvums, mācoties ģimnāzijā, bija darbošanās pašpārvaldē, kas ļāvusi gūt organizatoriskos pieredzi, kā arī iemācījusī strādāt komandā un uzstāties plašākas auditorijas priekšā. Visspilgtāk viņas atmiņā saglabāsies draudzīgā 12.a klase: "Kaut arī bijām 27 skolēni, bijām ļoti draudzīgi un vienoti. Pat daudzi skolotāji teica, ka tik draudzīgas klases ir retums." Pēdējā zvana pasākumā Evelīnu nedaudz skumdināja apziņa, ka šis ir pēdējās dienas, kad ir kopā ar savu klasi. Tanī pašā laikā saviļņoja doma, ka drīz sāksies jauns, ne mazāk aizraujošs dzīves posms.

Pēdējā zvana pasākumā divpadsmitie neaizmīrsa īstenot arī ģimnāzijas tradīciju – skolas rožu alejā iestādīt savu rozi, papildinot šo cēlo ziedu skaitu līdz 85. Turpinājumā, pēdējā mācību stundā, skolas aktu zālē kopā ar direktores vietnieci Dainu Medīneci topošie absolventi atskatījās uz aizvadītā mācību gada notikumiem, atcerējās nozīmīgākos faktus par savu skolu, balvas saņemot saldās balvas ar bērnišķīgu garšu. Savukārt bijušais ģimnāzijas absolvents Matīss Silenieks kopā ar saviem Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas kursabiedriem novadīja erudīcijas spēli, nedaudz iesildot topošo absolventu smadzenes pirms gala eksā-

Foto - no personīgā arhīva

Zīmē draudzības ziedu. Pasākumā ģimnāzijas topošie absolventi simboliski nodeva stafeti saviem visjaunākajiem kolēģiem – Balvu sākumskolas pirmklasniekiem.

meniem. Tā kā šogad ģimnāzijas Žetonu vakars notika pandēmijas ierobežojumu apstākļos, Pēdējā zvana pasākumā katrs skolas absolvents svinīgi saņēma arī skolas žetonu gredzenu.

Piedalās "ZZ čempionātā"

Necerēti labi pavadīta diena

Foto - no personīgā arhīva

Kad visi uzdevumi paveikti. Pēc jauki pavadītās dienas – veiksmīgās dalības čempionātā, atpūtas "Tarzāna" trasē, vizināšanās "Panorāmas ratā" un citiem kopā būšanas pasākumiem, 9.klašu audzēkņiem priekšā saspringts laiks – sākušies eksāmeni, tuvojas izlaidums, un jāizlemj, kurā skolā iegūt vidējo izglītību.

Sācies "Zelta Zivtiņas Čempionāta" fināls Siguldā, pulcējot 3000 skolēnu no visas Latvijas. 19.maijā uz čempionāta spēlēm devās arī Balvu Valsts ģimnāzijas 9.c un 8.a klase. Kā atzīst paši skolēni, lielākais ieguvums bija kopā ar klases kolektīvu lieliski pavadīta diena, kā arī iespēja kļūt vēl saliedētākiem.

9.c klases audzinātāja LAURA SAULĪTE uzskata, ka viņas audzināmās klases kolektīvu veido radoši domājoši un forši jaunieši. Savukārt "ZZ čempionātā" pavadīto dienu viņa raksturo, pārfrāzējot grāmatas varoņa Vinnija Pūka teikto: "Nav lielas jēgas no kaut kā patīkami satraucoša, ja tev nav 9.c klases, ar kuru tajā visā dalīties." Lai gan nekļuva par uzvarētājiem, bet ieguva 10.vietu, kas arī nav slikts rezultāts, skolotāja priecājas arī par 8.a klases panākumiem, kuri

pakāpās līdz 6.vietai. L.Saulīte atklāj, ka šis "ZZ čempionāts" bija vēltīts kibernetiķiem. Tā bija lieliski pavadīta diena, ņemot vērā ilgo pandēmijas aizliegumu periodu. "Tas ir labs gada noslēgums pirms eksāmeņiem," pārliecināta pedagoģe.

9.c klases audzēkne LĪGA PANGA ar iegūto 10.vietu ir apmierināta, jo necerēja uz tik labu rezultātu. Viņa uzskata, ka visi uzdevumi bija aizraujoši un izpildāmi, lai gan dažu veikšanai bija vajadzīga drosmē: "Man visgrūtākais šķita uzdevums, kurā no augstuma bija jālec uz liela piepūsta matrača. Tas bija bailīgi." Savukārt visvairāk jaunieši patika vārdu minēšana par kibermobingu: "Mūsu komanda uzminēja 12 vārdus. Labi veicās arī pirmajā uzdevumā, kurā mēģinājām grozīt bumbas." Līga uzskata, ka šī diena vairāk apvienoja klases kolektīvu, jāva sajūst komandas garu: "Ikdiennā draudzējamies katrs savā grupiņā, bet todien parādījās

Isumā

Svinīgie pasākumi

12. klašu izlaidumi:

Balvu Valsts ģimnāzijā – 11.jūnijā plkst. 17.00
Rugāju vidusskolā – 2.jūlijā plkst. 18.00
Tilžas vidusskolā – 9.jūnijā plkst. 19.00
Viļakas Valsts ģimnāzijā – 11.jūnijā plkst. 18.00
Rekavas vidusskolā – 22.jūnijā plkst. 19.00
Rugāju vidusskolā – 2.jūlijā plkst. 18.00
Baltinavas vidusskolā – 3.jūnijā plkst. 18.00
BPVV – 1.jūlijā plkst. 19.00
BPVV (4.kurss un viengadīgās programmas) – 1.jūlijā plkst. 16.00

Tilžas vidusskolā – 9.jūnijā plkst. 19.00

9.klašu izlaidumi:

Balvu Valsts ģimnāzijā – 10.jūnijā plkst. 18.00
Rugāju vidusskolā – 11.jūnijā plkst. 15.00
Tilžas vidusskolā – 9.jūnijā plkst. 19.00
Bērzpils pamatskolā – 11.jūnijā plkst. 19.00
Vidūču pamatskolā – 17.jūnijā plkst. 18.00
Žīguru pamatskolā – 11.jūnijā plkst. 15.00
Stacijas pamatskolā – 11.jūnijā plkst. 15.00
Stacijas pamatskolas Viksnas filiālē – 15.jūnijā plkst. 18.00

Viļakas Valsts ģimnāzijā – 11.jūnijā plkst. 15.00

Rekavas vidusskolā – 22.jūnijā plkst. 19.00

Rugāju vidusskolā – 11.jūnijā plkst. 15.00

Eglaines pamatskolā – 10.jūnijā plkst. 19.00

Baltinavas vidusskolā – 10.jūnijā plkst. 19.00

BPVV – 18.jūnijā plkst. 16.00

Tilžas vidusskolā – 9.jūnijā plkst. 19.00

sadarbība, bijām vienoti."

Arī 9.c klases audzēkne SANIJA SKALOVA piekrit, ka šī diena veicināja klases saliedētību. Viņa sajūsminājās arī par skaisto Siguldu. "Skolā mēs katrs nodarbojamies ar savām lietām, bet čempionātā parādījās saliedētība un klases gars," apgalvo jauniešu, piebilstot, ka noteikti gribētu "ZZ čempionātā" piedalīties vēlreiz. Viņa uzskata, ka "ZZ čempionātā" vislabāk veicas saliedētām klasēm, tāpēc tiem, kuri vēl tikai plāno tajā piedalīties, vajadzētu piestrādāt tieši pie šīs īpašības. Pabeiguši "ZZ čempionāta" spēles, pirms došanās mājup jaunieši izmēģināja spēkus arī Siguldas "Tarzāna" trasē.

Skolu dzīve

Notikumi Ukrainā satrauc ikvienu

Zinaida Logina

Balvu Valsts ģimnāzijā notika pārmaiņu procesa izglītībā “Līderis mani” pasākums vecākiem “Ģimene, skola, Latvija, Ukraina: ko mums atklāj un parāda šī brīža notikumi pasaulē”, kuru tiešsaistē apmeklēja teju simts klausītāji no “Līderis mani” dalībiskolām.

Šodien cilvēkus satrauc daudz jautājumu: kā būt saskaņā ar sevi, kā palīdzēt mums un mūsu bērniem atrast veidu, kā krīzes, kara draudu vai ārkārtas situācijā tikt galā ar paniku, stresu, dusmām, bailēm? Ko vajadzētu zināt, lai spētu veidot savu attieksmi pret notikumiem Latvijā un pasaulē, un ko nozīmē personīgā līderība šajā laikā? Ar klausītājiem runāja Rolands Ozols, Mūzizglītības un kultūras institūta “Vitae” dibinātājs un lektors, Valdis Klišāns, Rīgas Teikas vidusskolas vēstures skolotājs, Aija Melle, Mūzizglītības un kultūras institūta “Vitae” padomes priekšsēdētāja, Kārlis Strautiņš, Liepājas Raiņa 6. vidusskolas direktors, kā arī Balvu Valsts ģimnāzijas direktore Inese Paidere un Evita Arule, medijpratības eksperte un Balvu Centrālās bibliotēkas Droša interneta vēstnese.

Lai saprastu, jāzina vēstures fakti

Vēsturnieks, pedagogs ar 34 gadu stāžu, mācību grāmatu un metodisko līdzekļu autors VALDIS KLIŠĀNS jau kopš 90. gadu vidus piedalījies vēstures izglītības reformu veidošanā, uzrakstījis grāmatu “Ievads Ukrainas vēsturē”, kas drīz būs pieejama lasītājiem. “Ukrainas vēstures stāsts no visnenākajiem laikiem līdz šodienai ļaus labāk izprast, kur tālākā un tuvākā pagātnē meklējamas mūsdienu konfliktu saknes. Iesīcētas arī Ukrainas un Latvijas vēsturiskās paralēles,” par grāmatu saka autors. Viņš uzsver, - lai izprastu Krievijas un Ukrainas konflikta būtību, jāpārzina vēsture. “Putins savā uzstāšanās runā 9. maijā vēleiz apliecināja, ka krievi cīnās savā teritorijā, kas vēsturiski ir Krievija. Arī Latvijā ir daudz cilvēku, kuri domā līdzīgi. Mums jāatsakās no ilūzijām, ka savus oponentus apgaismojot ar mums zināmajiem faktiem, spēsim izmainīt viņu pārlicību. Taču mums tas ir jā dara. Jābūt zinošiem, jāmeģina runāt ar kaimiņiem, kolēģiem, paziņām, lai vismaz iesētu šaubas viņu ticībā,” skaidroja lektors. Viņš atgādināja, ka Krievija maldina savus cilvēkus, sakot, ka NATO no visām pusēm aplenkusi viņu valsti: “Lūk, karte, kurā redzams, cik maza ir Krievijas robeža ar NATO dalībvalstīm. Turklāt nav neviena precedenta NATO pastāvēšanas vēsturē, kad kāda no tā būtu uzbrukusi citai.” Vēsturnieks atgādināja, ka Eiropa gadu simtiem un tūkstošiem ir lējus asinis ticības dēļ. Arī saviem skolēniem, kuri vairāk orientējas Rietumu pasaules notikumos, viņš ir atgādinājis, ka mums blakus ir milzīga valsts, kas mūs uzskata par savu īpašumu. Ir tikai viens jautājums, uz kuru nevar atbildēt neviens, - kas notiks tālāk? Diemžēl arī vēstures zināšanas uz šo jautājumu nedod atbildes.

Kāda ir naida piramīda?

Mūzizglītības un kultūras institūta “Vitae” lektors ROLANDS OZOLS minēja kādu piemēru. Viņa jaunākais dēls, sākoties karam Ukrainā, vecākiem lūdzis, lai tad, ja arī šeit notiek kas briesmīgs, atļauj viņam braukt projām. Viņš uzskatīja, ka nav jādzīvo vietā, kur ir nedroši. “Nekad nebiju iedomājies, ka arī tā var skatīties uz notikumiem. Bērniem nav dziļu vēsturisko zināšanu, nav dzīves pieredzes, tāpēc viņi tīri emocionāli meklē pirmo risinājumu. Tas ir dabisks pašsargsardības instinkts – bēgt. Tāpēc vecākiem ar bērniem ir jārunā, tā ir viņu atbildība. Arī runājot par ukraiņu bēgļiem, jāskaidro, ka viņi Latvijā ierodas pēc četrpadsmit vai vairāk dienu bēšanas ceļā, ka viņiem nav bijis citas izvēles. Viņiem ir bijušas tikai divas izvēles – palikt tur un tikt pakļautiem nāves briesmām, vai bēgt prom. Svarīgi, kā mēs ar viņiem runājam, ko runājam. “Naida piramīda” liecina, ka pamatā ir aizspriedumos balstīta attieksme – cilvēku bailes no atšķirīgā, vardarbīga valoda, aizspriedumu attaisnošana, meklējot līdzīgi domājošos, dezinformācijas pieņemšana. Seko aizspriedumos balstīta rīcība – mobings, izsmiešana, apsūkšanās, nicinoši jokā. Tālāk ir diskriminācija politiskās pārliecības, ienākumu līmeņa vai citu iemeslu dēļ, kam var sekot fiziska vardarbība, kas noved pie genocīda,” skaidroja lektors. Viņš uzsver, ka visa sākums ir komunikācija, - ir rūpīgi jāseko līdzi tam, ko un kā mēs runājam, kā veidojas attiecības: “Ja, piemēram, mēs domājam, ka kaut kas ir jautri, tad visi cilvēki tā nedomās.

Gan ģimenē, gan skolā – mēs ikviens par to esam atbildīgi. Jāmeklē atbildes, ko darīt, ja mēs kāds jau esam “naida piramīdā”.”

Atbildes meklē grāmatās

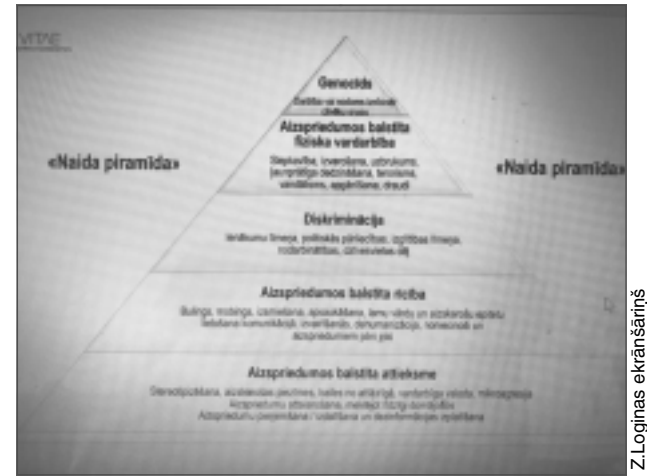
Balvu Valsts ģimnāzijas direktore INESE PAIDERE atbildes uz šobrīd svarīgiem jautājumiem meklē grāmatās. Jau agrāk viņa iepazinusi Viktora Frankla, kurš sarakstījis 30 grāmatas un ir tulkots 45 valodās, daiļradi. Viens no viņa darbiem “...tomēr teikt dzīvei JĀ” ir šobrīd vairāk lasītā grāmata. Arī viņa “Izdzīvošanas māksla” runā par skarbu pieredzi. V. Frankla pārlicība par dzīves jēgas pastāvīgu eksistenci tika bargi pārbaudīta ekstrēmās apstākļos, tobrīd nezinot, vai jebkad no tām izkļūs. “Viktors Frankls, pirms holokausta prominents Vīnes psihiatrs, būdams vairākus gadus ieslodzīts Aušvicas koncentrācijas nometnē, pētīja gan pats savas, gan likteņa biedru reakcijas uz šausminošajiem apstākļiem. Viņš konstatēja interesantu sakarību: ilgāk izturēja tie, kas sevi rada spēku palīdzēt citiem,” teikts grāmatas “...tomēr teikt dzīvei JĀ” anotācijā. Inese Paidere pēc grāmatu izlasīšanas dalījās ar citiem, citējot V. Franklu par viņa trīs spēka vārdiem – ziņkārību, iztēli un izvēli. “Autors runā par ziņkārību kā pamatievīri reakcijai uz īpašiem, skarbiem dzīves apstākļiem. Ziņkārība un interese par to, kas varētu notikt, palīdz cilvēkam saglabāt vēlmi dzīvot un izturēt. Bērnišķīga ziņkārība ir tā slepenā recepte, kas dod spēku sasniegt mērķus un palīdz iet uz priekšu,” ieteica I. Paidere.

Dalās ar personīgo pieredzi

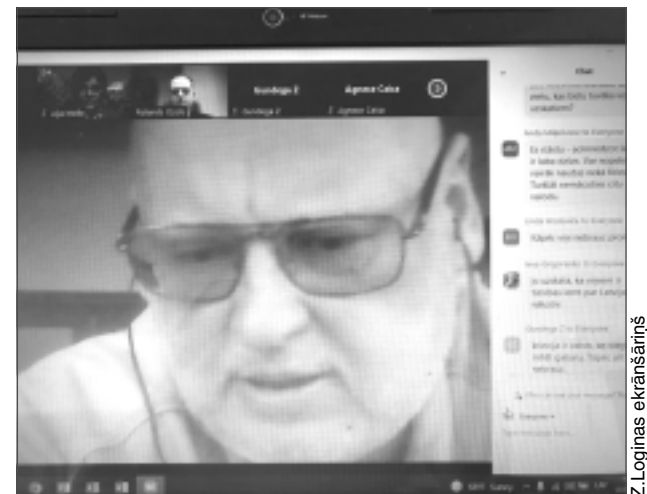
Mūzizglītības un kultūras institūta “Vitae” padomes priekšsēdētāja AIJA MELLE dalījās ar personīgo pieredzi par šo laiku, uzskatot, ka šādas sarunas ar skolēnu vecākiem ir ļoti vajadzīgas. Jo ikviens, uzzinot par karu Ukrainā, piedzīvojis bailes un stresu, pat paniku. “Karš pienācis bīstami tuvu mūsu valstij un mūsu dzīvei, un arī es meklēju veidu, kur rast mieru, kā būt saskaņā ar sevi. Esmu dziedājusi ansambli “Stiprās sievas”, viņas nāca ar ierosinājumu ierakstīt un dziedāt ukraiņu dziesmas, tāpēc gribu pie viņām atgriezties. Juglas vidusskolas skolēni aicināja darināt maskēšanās tīklus. Sagriezu visus tumšos līnū dvieļiņus un devos viņus atbalstīt. Vēl kādā intervijā dzirdēju ukraiņu karavīra atbildi uz jautājumu, vai nav bail, ka divreiz jau nenomirsi. Tas dara stiprāku. Arī savā ģimenē esam pārrunājuši dažādus rīcības scenārijus. Klausījos Jura Rubeņa un Induļa Paiča lekcijas. Uz sevi attiecinu J. Rubeņa teicienu, ka jēga cilvēkam ir svarīgāka par laimi, jo, palīdzot citiem, es palīdzu pati sev. Arī atziņa, ka divreiz nenomirsi, jo man ir tikai viena dzīve, liek katru dienu man darīt vislabāko, ko es varu. Arī tad, kad sākās pandēmija, es sapratu, ka var iztikt bez koncertiem vai teātriem. Lasīju, staigāju pa mežu, gar jūru, - bija sajūta, ka dzīvoju pagaidām, kamēr viss beigsies. Kad Ukrainā sākās karš, sapratu, ka mums dota vienīgā dzīve un nevar gaidīt, ka sāksi dzīvot pēc tam. Ir jādzīvo šobrīd, kā ir. Tagad esmu pārsteigta pati par sevi – es vairs nebaidos,” atklāja Aija Melle.

Kā atpazīt maldinošas ziņas

Balvu Centrālās bibliotēkas Droša interneta vēstnese EVITA ARULE pastāstīja, kā neapjukt informācijas pārbaudības pasaulē, kā neuzķerties dezinformācijai, kas ir sagrozīti un nepatiesi fakti: “Lai varētu kritiski izvērtēt lielo informācijas daudzumu, analizēt to, pamatot ar faktiem, pārbaudīt, jāzina, kas ir digitālā pratība, informācijas un medijpratība. Visbiežāk ar viltus ziņām cilvēki saskaras sociālajos tīklos.” Lektore uzskata, ka medijpratībā izglītēt vispirms vajadzētu skolēnus. Visbiežāk uzdotais jautājums ir, kā tad atpazīt nepatiesas un maldinošas ziņas? “Mēs dzīvojam demokrātiskā valstī, un mums ir jāuzticam valsts plašsaziņas līdzekļiem – Latvijas Televīzijai, radio, interneta ziņu portāliem, tāpēc svarīgi izveidot uzticamu avotu sarakstu. Jāskatās, kas ziņu publicējis – par savu jomu atbildīga valsts iestāde, uzticams medijs vai arī ziņa tiek nodota kā baumas. Jāizpēta ziņu saturs – vai tas sakrīt ar citos (uzticamos) medijos publicēto? Kādi foto, videomateriāli izmantoti, vai ir lietotas atsauces? Kāds ir teksta izkārtojums, gramatika, pieturas zīmju lietojums? Ir arī faktu pārbaudes vietnes, kuras izmanto, lai pārbaudītu informāciju, piemēram, poynter.org, newslit.org, rebaltica.lv.

“Naida piramīda”. Ar to klausītājus iepazīstināja lektors Rolands Ozols.

Pieredzē dalās Valdis Klišāns. Viņš ir uzrakstījis grāmatu “Ievads Ukrainas vēsturē”, kas jau ir ceļā pie interesentiem.

Viktora Frankla trīs spēka vārdi – ziņkārība, iztēle, izvēle

• “...bez karātavu humora pār mums sāk valdīt vēl viena jauna izjūta: ziņkārība. Ikreiz, nokļūstot dzīves briesmās, piemēram, veiksmīgi nogāzoties kalnos, rāpjoties pa klintīm, attiecīgajās sekundēs es iepazīnu ziņkāri – palikšu vai nepalikšu dzīvs. Arī koncentrācijas nometnē mēs bijām ziņkāri, kas notiks un kādas tam būs sekas. Piemēram, sekas tam, ka pilnīgi kaili un vēl slapji tiekam atstāti stāvam ārā, vēla rudens aukstumā. Un nākamajās dienās ziņkāri nomaina pārsteigums. Pārsteigums par to, ka nevienam nepiemetas pat iesnas.”

• “...es zinu stāstīt par cilvēkiem, kuri apstaigājuši pārbaudes laukumus vai nometnes barakas, lai vienuviet pateiktu kādu labu vārdu, bet citviet ziedotu pēdējo maizes kumosu. Un, pat ja tie būtu tikai daži, viņi ir pierādījuši, ka cilvēkam īpaši sarežģītos un draudīgos apstākļos var atņemt visu, izņemot vienu – pēdējo cilvēka brīvību attiekties pret dotajiem apstākļiem tā vai citādi. Katru dienu un stundu bija tūkstošiem izdevību īstenot šo iekšējo izšķiršanos – atdot vai saglabāt savu iekšējo brīvību un attieksmi, saglabājot cilvēka cieņu.”

• “Dzīvot dzīvi jēgpilni... nozīmē palikt drosmīgam, saglabāt cieņu un pašreizējīgumu, vai aizmirst savu cilvēciskumu un kļūt par bara dzīvnieku... arī šis ir izšķiršanās jautājums. Un, pat ja būtu bijis tikai viens vienīgs cilvēks, ar viņa liecību pietiktu, ka iekšēji cilvēks spēj būt spēcīgāks par savu ārējo likteni, turklāt ne jau tikai koncentrācijas nometnēs.”

• “Kad kļūst neizturami smagi, es izmantoju triku: pēkšņi redzu pats sevi stāvam pie runātāju pulks spoži izgaismotā, siltā konferenču zālē, manā priekšā ir ieinteresēti un vēriģi klausītāji, un es runāju, runāju, runāju...”

(V. Frankls, “Izdzīvošanas māksla”)

Ceļojumā redzētais

Švarcenegera dzimtenē priecē kultūra un daba

Austrijā dzimis un pirms pārcelšanās uz ASV dzīvotais Arnolds Švarcenegers, kurš pasaulē pazīstams kā aktieris, modelis, kultūrists, arī biznesmenis. Ne velti Grācā viņam ierīkots neliels muzejs, bet viņa dārzos saimnieki izliek foto un vēl ilgi lepojas ar viņa viesošanos ģimenes uzņēmumā.

Štīrijas federālās zemes galvaspilsēta Grāca ir otra lielākā pilsēta pēc Vīnes, kurā ir ļoti labi saglabāta vecpilsēta. Ne velti pilsēta pievienota UNESCO Pasaules mantojuma vietu sarakstam. Šeit ir sešas universitātes, tāpēc pilsētas ielās daudz jauniešu. Viņi lieliski jūtas ielu kafējnicās līdzās senioriem, kuri bauda dzīvi, garšīgi ēdot un sirsnīgi sarunājoties vai ieklausoties ielu muzikantu sniegtajā. Salātiem klāt ir vietējo zemnieku ražotā ķirbju eļļa un galdā – pašmāju vīndaru vīns. Austrijā var baudīt arī daudzās SPA, bet vislabāk apmeklēt *Bad Blumau* – pasaulslavenā arhitekta Hundertvasera projektēto kūrortu ar termālajiem ūdeņiem. Šeit ir Grācas Latviešu kultūras biedrība, kas kopj tur dzīvojošo latviešu pašapziņu. Ja vēl gadās paceļot pa sniegotu Alpu kalnu ziedošajām ielejām, var droši apgalvot, ka uz šo zemi gribēsies aizceļot vēlreiz. Tikai jāatceras, ka maksas ceļi, maksas tunelīši šeit ir ikdienā. Pilsētā daudzi pārvietojas ar velosipēdiem, un visdrīzāk tas ir labs ieradums, nevis pēkšņa paradumu maiņa benzīna sadārdzinājuma dēļ.

Skatlogu vilinājums. Grācas vecpilsētā līdzās *vintage* veikaliem ir daudz slaveno zīmolu veikalu, kuru skatlogos var redzēt galvenās modes tendences šovasar. Ja vienā akcents likts uz oranžo krāsu, tad blakus skatlogos dominējošā būs zilā krāsa. Salīdzinoši daudz ir arī vīriešu apģērba firmu veikalu, kas turklāt ir ļoti apmeklēti.

Saules paneļos spoguļojas debesis. Lielākajai daļai māju Austrijā uzstādīti saules paneļi, jo austrieši uzskata, ka saules enerģija ir viens no lētākajiem elektroenerģijas veidiem. Saules paneļi nav tikai uz jumtiem, tie uzstādīti arī dārzos. Taču līdzās pozitīvajai pusei ir arī negatīvā – tā kā šo enerģijas veidu valstī izmanto jau sen, kļūst aktuāls jautājums, kā tos izmantot pēc izmantošanas beigām?

Bērnu rotaļu laukumus izgatavo un iekārto bērnu vecāki. Lai kļiedētu neziņu, iztulkoju uzrakstu pie bērnu rotaļu laukuma ar sešām, septiņām aktivitāšu vietām. Izrādās, to izgatavojuši un ierīkojuši vietējo bērnu vecāki! Ne miņas no projektiem un liela Eiropas finansējuma. Klājums mīksts, nobērts ar īpašām skaidām, viss no koka. Ģimenes, kuras apmeklēja tuvējos dzīvnieku brīvdabas aplokus, var atpūsties ekoloģiski tīrā un drošā vietā meža ielokā.

Grācas lepnums – Schlossberg. Daudzus gadsimtus tas kalpoja kā cietoksnis, bet tagad ir pārveidots par greznu parku ar gājēju apstāšanās terasēm, ziedošām oāzēm un skatu laukumiem, no kuriem pavēras brīnišķīgas Grācas ainavas. Uzbraukt teju puskilometru augstajā kalnā var ar liftu, bet neiesaku. Kāpiet! Gandarījums būs divreiz lielāks! Augšā jūs sveiks Grācas simbols – pulksteņa tornis. Ja vēl zvanīs, dubultprieks garantēts.

Straujas upes vidū – mākslīga sala. 2003.gadā Grāca bija Eiropas kultūras galvaspilsēta. Par godu šim notikumam Mur upē no tērauda uzcelta apmēram 50 metrus gara peldoša sala, ko austrieši sauc par Murinsel. Ar krastiem šo gliemežvāka vai kosmosa kuģa veidola salu savieno tērauda gājēju laipas, bet vidū notiek koncerti vai citi pasākumi. Īpaši garšīga te šķiet kafija, lai arī krietni dārgāka nekā krastmalā. Īpaši skaista šī sala izskatās naktīs.

Daudzveidība krāsās un garšās. Saldējums nopērkams teju visur, bet ir vietas, kur pēc tā veidojas rinda. Paklausot ieteikumiem, arī es pastāvēju, lai secinātu, ka 5 eiro vērtais gardums tiešām ir izcils. Izbrīnīja vien redzētais, ka skolēni pērk pat 2 vai 3, manuprāt, dārgā našķa traucīšus.

Ziedu kompozīcijas it visur. Sarunās ar Grācā dzīvojošajiem latviešiem noskaidroju, ka pieprasīta un lielā cieņā ir dārznieka profesija. Labs speciālists uzbūvē parkos un skvēros krāšņus ziedu mozaīkas un rūpēsies par tām no agra pavasara līdz vēlam rudenim.

Grācas Laikmetīgās Mākslas muzejs. Ultramoderno mākslas centru, kas atgādina kosmosa kuģi, sauc arī par zilo burbuli. To uzcēla, Grācāi kļūstot par Eiropas Kultūras pilsētu. Šeit savus darbus eksponē mākslinieki no Austrijas un visas pasaules, un izstādes apmeklē ne tikai tūristi.

Meklējam atbildi

“Kāpēc remontē labu ceļu, ja otrs praktiski sabrucis?”

Ceļš uz Rugājiem

Ceļš uz Viļaku

Ceļš uz Rugājiem un Viļaku. Atgādinām jau iepriekš rakstīto, ka posmā no Balviem līdz Medņū ciemam (uz Rugāju pusi) desmit kilometrus garajā seguma atjaunošanas posmā šobrīd veic izlīdzinošo frēzēšanu, profila labošanu un ieklāj jaunu asfaltbetona dilumkārtu. Tikmēr posmā no Balviem līdz Stompakiem (virzienā uz Viļaku), kas pavasara sākumā bija teju sabrucis, uzsākti masveida bedrīšu remontdarbi, bet šī ceļa posma kapitāla pārbūve notiks, kad tam piešķirs finansējumu. Kad konkrēti tas varētu būt, “Latvijas

Valsts ceļi” jau iepriekš sarunā ar laikrakstu “Vaduguns” neprecizēja, bet pēc redakcijas rīcībā esošās informācijas remontdarbi varētu tikt uzsākti nākamgad. Jāpiebilst, ka ceļa seguma atjaunošanas būvdarbus posmā no Balviem līdz Medņū ciemam veic PA “A.C.B. grupa” par līgumcenu 1 554 390 eiro (ar PVN) no valsts budžeta līdzekļiem. Būvuzraudzību veic SIA “Būvju profesionālā uzraudzība”. Darbus plānots pabeigt līdz vasaras beigām.

Lasot šo rakstu, varbūt kāds pārmetīs, sakot: “Kad neko nedara, nelabo un neremontē, viss ir slikti. Kad remontdarbi uzsākti, atkal piekasēs un kaut kas ne pa prātam!” Zināmā mērā taisnība šajos vārdos droši vien ir. Tomēr ir arī kāds visnotaļ pamatots jautājums, kas radies daudziem mūsu pusē iedzīvotājiem, vērojot ceļu remontdarbus Balvu novadā.

Un jautājums ir šāds: pēc kādiem kritērijiem nosaka, kuru valsts autoceļu labot vispirms, bet kuru – pēc tam? “Šāds jautājums radies, ik pa laikam mērojot ceļu gan uz Viļakas, gan arī uz Rugāju pusi. Nesen uzsākti un šobrīd notiek remontdarbi uz valsts reģionālā autoceļa posmā no Balviem līdz Medņū ciemam (uz Rugāju pusi). Tas patiešām ir ļoti labi, lai gan, salīdzinot ar citiem valsts ceļiem, konkrēti šis posms bija vēl salīdzinoši labā tehniskā stāvoklī. Nu, ja ne paša labākā svaiguma, tad ļoti ciešams. Tikmēr posmā no Balviem līdz Viļakai, kas arī ir valsts ceļš un kas pavasara sākumā bija praktiski sabrucis, kapitāli remontdarbi šogad nav plānoti, bet veikta tikai masveidīga bedrīšu lāpīšana. Kāpēc tā? Kādēļ remontē labu ceļu, ja otrs praktiski sabrucis?” jautā autovadītājs no Balvu novada.

Atbilstoši situācijai, finansējumam un prioritārā secībā

Atbildot uz jautājumu, kā izvēlas, kurus autoceļus remontēt, kopējā aina ir tāda, ka “Latvijas Valsts ceļu” speciālisti katru gadu izstrādā autoceļu rekonstrukcijas un atjaunošanas trīs gadu programmas, kas katru gadu tiek pārskatītas un koriģētas atbilstoši reālajai situācijai un pieejamajam finansējumam. Turklāt kopš pagājušā gadsimta 90. gadu

sākuma valsts autoceļi ir uzturēti nepietiekama finansējuma apstākļos, tāpēc būvdarbi tiek veikti prioritārā secībā. Savukārt tehniskie kritēriji, pēc kuriem atlasa remontējamus posmus, ar nelielām atšķirībām atkarīgi no tā, kāds ir konkrētā valsts ceļa veids. Proti, tas ir galvenais, reģionālais vai vietējais valsts autoceļš. Konkrēti Balvu – Viļakas un Balvu – Rugāju ceļi, par kuriem jautā lasītāji, ir reģionālie autoceļi. Tas nozīmē, ka tehniskie kritēriji, pēc kuriem atlasa šo ceļu remontējamus posmus, ir: autoceļa seguma, nomaļu un ūdens atvades stāvokļa vizuālais novērtējums; satiksmes parametru izmaiņas pēdējos trīs gados (satiksmes intensitāte un to radītās slodzes); autoceļu segas izbūves un atjaunošanas vēstures dati (segas izbūves gads, konstruktīvo kārtu biezumi, atjaunoto kārtu biezumi un atjaunošanas gads); seguma līdzenums un rišu dziļums.

Pareizi uzturēt nozīmē savlaikus atjaunot

Kas attiecas uz to, kāpēc atjauno vizuāli labu asfalta kārtu (līdzīgi, kā tas šobrīd ir gadījumā ar remontdarbiem no Balviem līdz Medņū ciemam), “Latvijas Valsts ceļi” skaidro, ka pareiza autoceļu uzturēšana nozīmē savlaicīgu seguma atjaunošanu posmiem, kuri sasnieguši 6–12 gadus, atkarībā no satiksmes intensitātes un pielietotās tehnoloģijas. “Pēc šāda kalpošanas perioda ceļu virskārtā parādās nodiluma un noguruma pazīmes. Plaisas virskārtā ir mazas, un tās var konstatēt tikai speciālisti. Ja autoceļa seguma virskārtu nenomaina, mazās plaisas kļūst lielākas, caur tām ūdens piekļūst ceļa apakšējām kārtām, ceļš tiek pamatīgi bojāts, un nākamais remonts būs jau stipri dārgāks,” skaidro ceļu dienests.

“Latvijas Valsts ceļi” gan piebilst, ka šāda uzturēšanas

metode tiek pielietota autoceļiem, kas uzbūvēti par Eiropas Savienības līdzekļiem. Tas tādēļ, jo Eiropas Komisija kā finansētājs pieprasa, lai tiktu nodrošināts maksimālais ceļu kalpošanas mūžs, ko var panākt, pareizi tos uzturot un savlaikus mainot virskārtu. Šādi atjaunošanas darbi bija paredzēti un tika arī izdarīti, piemēram, uz reģionālā valsts ceļa Viļaka – Kārsava. Savukārt konkrēti tie ceļu posmi, par kuriem ir runa šajā rakstā, nav būvēti par Eiropas naudu.

Lai vai kā, jāpiekrīt vairāku iedzīvotāju teiktajam. Proti, ir daudz sliktāki ceļi, kuru remontdarbos ieguldīt naudu, bet tas, ka atjauno vēl ne tik ļoti sabojāto ceļu uz Rugāju pusi, arī ir ļoti pozitīvi. Un arī sliktā tehniskā stāvoklī esošo Balvu – Viļakas ceļa posmu salabos. Tas gan nenotiks šogad, bet, visticamāk, nākamgad, kā rezultātā būs par diviem salabotiem ceļa posmiem vairāk.

Ceļiem vajag ļoti daudz

Ministru prezidents Krišjānis Kariņš reiz teica, ka naudas ir tik daudz, kā nekad. Tiesa, tikai vajadzību daudz. Bet vai ceļiem naudas pietiks? “Latvijas Valsts ceļi” informē, - pie nosacījuma, ka autoceļi un tilti tiek atjaunoti normatīvos paredzētajā laikā un nav iekrājies remontu deficīts, ir nepieciešami ap 615 miljoni eiro gadā. Konkrēti: 370 milj. eiro autoceļu segumu atjaunošanai un to pārbūvei; 185 milj. eiro autoceļu un tiltu ikdienas uzturēšanai; 25,7 milj. eiro tiltu atjaunošanai, to pārbūvei un jaunu tiltu būvniecībai. Diemžēl kopš 1991. gada ikgadējais finansējums bijis nepietiekams. Lai likvidētu šajā laikā neveiktos darbus 2020. gada cenās, nepieciešami 2,81 miljards eiro!

Nelaieme

Paliek slikti un ietriecas kokā

Notikuma vieta. Pagājušās piektdienas rītā nepilnu kilometru no Balviem, virzienā uz Viļaku, notika ceļu satiksmes negadījums. Kā noskaidroja laikraksts “Vaduguns”, 1946. gadā dzimušam vīrietim (Balvu pilsētas iedzīvotājam), vadot automašīnu “Volkswagen” virzienā no Viļakas uz Balvu pilsētas pusi, palika slikti ar sirdi. Rezultātā viņš ietriecās ceļa malā esošajā kokā, pamatīgi sadragājot savu automašīnu. Citu cilvēku transportlīdzekļi nebija, bet vīrietis ar gūtajām traumām nogādāja Balvu slimnīcā un ievietoja Intensīvās terapijas nodaļā.

Informē ugunsdzēsēji

Deg neapsaimniekota ēka

16. maijā pulksten 10.30 saņemts izsaukums uz Kubulu pagastu, kur dega neapsaimniekota ēka 60 m² platībā. Pulksten 11.42 ugunsgrēks nodzēsts.

Piedeg ēdiens

17. maijā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta palīdzība bija nepieciešama Balvos, kur mikroviļņu krāsnī bija piededzis ēdiens. Ugunsgrēks likvidēts pirms ugunsdzēsēju glābēju ierašanās.

Deg kūla, zari un celmi

18. maijā Brīvības ielā, Balvos, dega kūla 500 m² platībā, zari 10 m² platībā un celmi 10 m² platībā.

Lappusi sagatavoja A. Ločmelis

*Sākums 1.lpp.

Cenšas atšķetināt problēmjaucējumus

Tāpat D.Tutiņa informēja, ka šogad divas reizes veikti pētījumi arī ar pašu spēkiem: "31.martā veikti nelieli testa urbumi, kas piepildīti ar ūdeni. Stundas laikā tas nepazuda, tur tā arī palika. Pārvietojoties pa laukumu, bija dzirdama ūdens skaņa. To apliecina arī paši futbolisti. Atverot drenāžas akas, tika secināts, ka urbumos atrodošais ūdens līdz drenāžai nenonāk. Atkal secinājums – virskārta nedrenējas. Tāpat tika veikti vēl lielāki atrakumi 13.maijā, lai saprastu, kādi slāņi veido segumu. Akts sastādīts un to parakstīja Attīstības plānošanas nodaļas vadītājs Aleksandrs Sņegovs, pašvaldības aģentūras "San-TEX" komunālinženieris Aivars Pugejs, Balvu Sporta skolas stadiona darbinieks Ai-

vars Sekačs, direktore Ludmila Beļikova, saimniecības pārzinis Arnis Žugs. 23.maijā secinājām, ka zālāju sakņu sistēma nav attīstīta. Augsnes slāņi ir ļoti daudz svešķermeņu, tā ir cieta, akmeņaina un neatbilst futbola zālāja prasībām. Šādi noblīvēta augšne nefiltrē ūdeni. Filtrējošais smilts slānis ir dažāda biezuma un sastāva, kas apšaubā filtrācijas iespējas. Veicot atrakumu dziļumā no 0,9 līdz 1,1 metram, tika atrasts drenāžas cauruļu ar biotekstila izbūves pierādījums, tai skaitā šķembu slānis."

Arī komunālinženieris A.Pugejs dalījās pārdomās par situāciju stadionā. Viņš vērsa uzmanību uz to, ka gruntsūdeņu līmenis ir mainījies. Varu apliecināt, ka apakšnieks, kas 2017.gadā būvēja drenāžu, savu darbu ir izdarījis: "Pie objekta nodošanas ekspluatā-

cijā, kad uz laukuma atradās ūdens, arī man bija šaubas, vai viss izdarīts ir pareizi, tāpēc "San-TEX" neiedeva pozitīvu atzinumu. Man bija jāpārlicinās, vai tiešām ir kaut kas sabojāts, vai 'nē'. Veicām skalošanas darbus – drenāžas tīkli, kas piesaistīti maģistrālēm, visi strādāja. Runājot par materiālu, jāsecina, ir kļūda. Ir notikusi materiāla maiņa no grānīta šķembām uz kaļķa šķembām. To norādīju arī atzinumā. Varu tikai pateikt, ka ārējie tīkli strādā."

Laukumu salīdzina ar Zolitūdi

Deputāte Sandra Kindzule uzskata, ka kādam vai kādiem par to ir jāatbild: "Jāveic kaut kāda dienesta izmeklēšana. Piedodiet, tā ir otrā Zolitūde. Ja tā būtu uz augšu celta kaut kāda ēka vai māja, tad skaidrs, ka gala-

rezultāts neatbilst nekādiem kritērijiem. Paldies Dievam, mūsu objekts neradis cilvēku upurus, jo uz zemes, kāds skrienot, vien nokritīs. Gribētu, lai protokolā ieraksta, - uzdot attiecīgajām pašvaldības institūcijām gatavot dokumentus, lai šo jautājumu izanalizētu un virzītu tālāk. Ar to mēs arī pateiktu, ka stadions nav uzbūvēts."

Deputāte Ruta Cibule atzina, ka jau ilgāku laika posmu par stadiona iespējamo neatbilstību trauksmi cēla gan atsevišķi deputāti, gan speciālisti: "Un nesasniedza dzirdīgas ausis – pat tika izsmieti un publiski pazemoti. Arī es uzskatu, ka jāveic izmeklēšana. Galu galā tas ir viens no lielākajiem objektiem, kura dēļ daudzas iestādes samierinājās ar finanšu un citiem atteikumiem. Stadions mums ir ļoti svarīgs, bet rezultāts ir tāds, kāds ..."

Nevis iznīcināt, bet pārvietot

Balvu novada Izglītības, kultūras un sporta jautājumu komitejas sēdē deputāti iepazīs arī ar Kultūras pārvaldes vadītājas Rudītes Krūmiņas sagatavoto informāciju par iespējamo pieminekļu pārvietošanu. Šo jautājumu aktualizēja deputāti Jānis Vancāns un Ruta Cibule, pieļaujot, ka pienācis laiks pārvietot padomju okupāciju un Sarkanu armiju slavinošus pieminekļus.

R.KRŪMIŅA informēja, ka deputāti rosina spriest par diviem pieminekļiem: "Par Lielā Tēvijas kara (LTK) partizānu pieminekli Balvu skvērā un Viļakas pilsētas skvērā esošo pieminekli – cīnītāja tēlu ar gadu skaitļiem 1941.-1945. Deputāti rosina nevis iznīcināt, bet pārvietot pieminekļus uz Latvijas Mākslinieku savienības muzeja tēlniecības darbu kolekciju Rīgā un Viļakas Brāļu kapiem. Arhitekta A.Holmaņa un tēlnieka L.Kristovska LTK partizānu pieminekli Balvos uzstādīja 1961.gadā. Šis piemineklis atrodas diezgan bēdīgā stāvoklī, turklāt tajā ieauguši divi koki. Laiks ir darījis savu – arī uzraksti ir nesalasāmi. Izrādās, ka jau 2004.gadā šis jautājums no sabiedrības puses tika aktualizēts. Droši vien tā laika deputāti varētu paskaidrot, kāpēc netika pieņemts lēmums. Runājot par šo pieminekli, vēlos uzsvērt, ka 19.maijā Balvu Novada muzejā bija saruna par dažādiem vēsturiskiem jautājumiem. Jāsecina, ka viens otrs jau aizmirsis vai nav pamanījis, ka šāds piemineklis skvērā atrodas. Tiesa, cilvēki sarunā norādīja, ka šis lēmums jāpieņem pakāpeniski." Tāpat R.Krūmiņa atklāja, ka ir uzrunāts uzņēmējs, lai sastādītu tāmi par iespējamajām pieminekļa demontāžas izmaksām: "Lai attiecīgi domes deputāti varētu pieņemt lēmumus. Citāda situācija ir ar pieminekli Viļakā, jo vēl jānoskaidro, vai 1947.gadā četrpadsmit apglabātie Sarkanās armijas partizāni ir pārāpbedīti Brāļu kapos. Viļakas muzeja darbiniekiem uz šo jautājumu atbildes pagaidām nav, tāpēc viņi lūdza laiku, lai to noskaidrotu. Mēs nezinām, vai šis piemineklis neatrodas uz apbedījuma vietas. Tas ir darbs, kas ir jāizpēta un jānoskaidro, lai tālāk varētu virzīt šo jautājumu."

Noslēgumā Kultūras pārvaldes vadītāja atsauca uz vīramātes (96 gadi), kura Stompaku purvā partizāniem piegādājusi pārtiku, izturējusi izsūtījumu Sibīrijā, teikto: "Tad, kad ienāca Sarkanā armija, es biju meitene. Tolaik spridzināja Staņislava pieminekļa pamatus. Neko jau nepanāca. Mums vajag būt ļoti gudriem un sirdsgudriem, pieņemot lēmumu, jo laiks visu sakārto."

Karsta diskusija

Jāsecina, ka deputātu viedoklis bija atšķirīgs, par ko vēstīja diskusijas. Izglītības, kultūras un sporta jautājumu komitejas priekšsēdētāja AIJA MEŽALE atzina, ka piemineklis Balvos ir kritiskā stāvoklī: "Ir drosmīgi novadi, kuri paši pieņem lēmumus. Piekrītu tam, ka tur, kur pie pieminekļiem ir apbedījumi, nevar būt ne runas par to aizskaršanu, pat nesakopšanu." Deputāte SVETLANA PAVLOVSKA klātesošajiem uzdeva trīs jautājumus: "Ko nozīmē piemiņa? Kāpēc pieminekļi ir jāpārvieto? Kam no tā būs labums vai labāk?" Viņa piekrita, ka vēsture nereti ir neviennozīmīga: "Mūsu novadā karā kritušajiem veltītie pieminekļi ir svarīgākais arguments, lai šīs briesmas nekad neatkārtotos. Pārvietojot vai iznīcinot šos pieminekļus, mēs izraisīsim neizpratni un neapmierinātību cilvēkos, kuriem svarīga ir atmiņa, kuriem tā ir ieaudzīnāta, tostarp man. Vai mums ir morālas tiesības iznīcināt ar to, kas citiem ir svēts, uzbūvēt ilgām laikam? Vai pieminekļu pārvietošana atrisinās mūsu morālās un

Balvu skvērā. Šūnakmenī veidotais piemineklis partizāniem, kas cīnījies pret vācu iebrucējiem Lielā Tēvijas kara laikā (1941 -1945), kā Otro pasaules karu dēvē Krievijā, Balvos tika atklāts 1961.gada 11.jūnijā. 2004.gadā ar pilsētas domes gādību atjaunoja pieminekļa pamatus, bet 2006.gada rudenī "San – Tex" strādnieki notīrīja sūnas no pieminekļa.

materiālās problēmas, vai dos iespējas saremontēt ceļus, atdot parādus? Diez vai. Zaudēt līdzcilvēku cieņu, parādīt vāju nostāju un attaisnot savu neapdomīgo rīcību vēlāk būs neiespējami. Tā ir maza daļa no manām pārdomām."

"Kas ir propaganda, kas ir vēsture?"

Deputāts IMANTS SLIŠĀNS mudināja paraudzīties uz šo jautājumu no cita aspekta: "Kas ir propaganda, kas ir vēsture? Šie jautājumi jāvērtē gudri, ievērojot laika intervālu. Piemēram, piemineklis Rīgā ir propagandas objekts, kur pulcējas simti vai tūkstoši. Tāpat savulaik piemineklis Ļeņinam Balvos arī bija propagandas objekts. Runājot par Balvu pieminekļa situāciju, es to šobrīd kā propagandas ieroci neuztveru. Tas atrodas skvēra stūrī, un cilvēki, kā jau minēja, gandrīz vai aizmirsuši, ka tāds ir. Ja es, piemēram, kā gids vestu ekskursantus pa Balviem, tad uzsvērtu, ka šeit ir unikāla situācija. Mums ir Partizānu iela, kurai nosaukums netika mainīts arī Padomju laikos, turklāt viens piemineklis ir palicis no padomju laikiem, kā arī mums vēl ir arī Staņislavs. Šī vieta ir liela vērtība, parādot vienu un otru pieminekli. Tagad jau lielu drosmi nevajag, lai padomju pieminekļus noņemtu. Tas ir atbilstoši laika garam, bet kā būs pēc daudziem gadiem? Teikšu līdzībās – bija laiki, kad vācu krustneši pakļāva senās Latvijas ciltis, faktiski likvidējot latgaļu, zemgaļu, kuršu un sēļu brīvību, bet tagad pilsdrupas mēs uztveram kā tūrisma objektus. Tāpat, piemēram, Daugavpili atrodas cietoksnis, kas ir Krievijas impērijas varenības simbols. Arī tas tagad ir tūrisma objekts." Deputāts EGONS SALMANIS, izsakot savu viedokli, brīdināja, ka nebūs populārs: "Kāpēc? Ļoti augstu vērtēju cilvēku, kuriem dzimta valoda ir krievu valoda, rīcību trīsdesmit gadu garumā. Mūsu kopienas iestaigātā taciņa ir līdzās, nevis 'pret'. Citās lielās un ne tik lielās pilsētās ir zināms pretstats. To liecina pie mums notikusī naturalizācija, kas daudz kur ir mits, izčakstējusi doma. Mēs savulaik neslēdzām nevienu skolu ar tādu motivāciju, ka gribam slēgt. Bija situācija, ka šīs kopienas cilvēku bērni izvēlējās mācīties bērnudārzos un vispārīgajās skolās latviešu plūsmā. To uzskatu par ļoti labu sadarbības piemēru. Es ļoti negribētu, lai iegūto saskaņu mēs izprovocētu ar nepārdomātu soli.

Nesaku, ka iesniegumam nav racionāla pamata. Uzskatu, ka šis piemineklis balveniešiem ir ieguvis vēsturisku, nevis propagandas veidolu."

"Baro vilku, cik gribi"

S.Pavlovskā atgādināja, ka Balvos ir vienīgā Partizānu iela Latvijā. Deputāte RUTA CIBULE piebilda, ka Latgales kongresā bija augsta limeņa diskusija par šiem jautājumiem: "Viennozīmīgi izskanēja viedoklis, ka šiem pieminekļiem bija jābūt noņemtiem jau 90-tajos gados. Tolaik svarīgākais bija panākt jebkuru vienošanos, lai no Latvijas izvestu Padomju armiju. Mēs vairāk nekā trīsdesmit gadus esam lielo kaimiņu barojuši, cerot, ka arī mūs uzskatīs par sarunu cienīgiem partneriem. Pasaulē notiekošais liecina, ka, baro vilku, cik gribi, vilks tomēr skries uz mežu. Pieminekli Balvos es patiešām redzu kā pilsētvīdi degradējošu, kurā ir četri, nevis divi koki ieauguši. Piemineklim šeit neredzu vietu, ja domājam par šī parka attīstību. Šobrīd ir tas mirklis, kad mums jāpieņem lēmums, jo cilvēki par šo jautājumu diskutē. Ierosinot šo pieminekļu pārvietošanu, vēlreiz uzsveru, ka esam 'pret' pieminekļu kā laika liecību iznīcināšanu, kā arī apliecināt cieņu jebkurā karā, jebkurā frontes pusē kritušo apbedījuma vietām. Ja Viļakā ir atklājušies jauni, līdz galam nenoskaidroti fakti par apbedījumu, tie ir noskaidrojami. Bet piemineklim Balvos nav nekāda pamata atrasties, jo tur nav apbedījumu un tie neiznīcē neviena konkrēta notikuma piemiņu, turklāt pēdējos gados tur nenotiek nekādas cilvēku pulcēšanās."

Deputāte SANDRA KINDZULE izteica pārliecību, ka šis jautājums kā lēmumprojekts jāvirza skatīšanai komiteju un domes sēdēs: "Piekrītu R.Cibulei kā iesnieguma autorei. Gribo atgādināt, ka dažu tūkstošu kilometru attālumā notiek karš. Līdz galam mēs vēl neesam apzinājušies šī kara nopietnību un sekas. Ja kādam liksies, ka tas ir mūsu protests, tad lai tā arī liekas. Mums sava attieksme jāizrāda visdažādākajos veidos – dziedot, dejojot, balsojot, ja vajag – nojaucot." S.Pavlovskā piebilda, ka šobrīd nav tas laiks, lai pieņemtu šādus lēmumus: "Krievvalodīgie man jautā, - kad mūs sāks arestēt, kad mūs sāks izsūtīt? Man nav ko atbildēt. Atbildu, - viss būs labi, viss būs kārtībā! Un, lūk, šādi rosinājumi."

Der zināt

Eksperta ieteikumi videi draudzīgu paradumu ieviešanā

Pārmaiņas sev bieži līdzī nes arī jaunu prasmju apgūšanu un ierasto paradumu maiņu. Jau vairāk nekā divus mēnešus Latvijā darbojas depozīta sistēma dzērienu iepakojumiem, kas iedzīvotājiem sniedz iespēju ne vien sākt dzīvot pārdomātāk un videi draudzīgāk, bet arī ieviest jaunus paradumus savā ikdienā. Lai gan daudziem paradumu maiņa šķiet sarežģīts un apgrūtināošs process, Latvijas Universitātes lektors, klīniskais psihologs Edmunds Vanags apgalvo, ka svarīgākais ceļā uz pārmaiņām ir atrast sev piemērotāko metodi jauna paraduma iedzīvināšanai ikdienā.

Atrodi personīgo motivāciju jaunā paraduma apgūšanai

Ieviešot jaunu paradumu savā ikdienā, pirmkārt, svarīgi rast tam motivāciju. "Lai pieņemtu jaunu paradumu, nepieciešams apzināties, cik lielā mērā es piešķiru šai darbībai vērtību, cik man tas ir svarīgi," skaidro Edmunds Vanags. Arī šobrīd, Latvijā darbojoties depozīta sistēmai, katrs iedzīvotājs var atrast personīgo motivāciju tukšā depozīta iepakojuma nodošanai, piemēram, veidot apziņas modeli, kurā katrs nodotais depozīta iepakojums nozīmē tīrāku un sakoptāku vidi gan sev pašam, gan saviem līdzcilvēkiem. Šis aspekts ir jo īpaši aktuāls, tuvojoties vasaras sezonai, kad dodamies atpūsties pie dabas un vēlamies, lai apkārtējā vide būtu tīra un bez dabā atstātām tukšām pudelēm. Tāpat nodotais depozīta iepakojums var apzīmēt vērtīgo resursu ietaupīšanu, ko veicina nodoto iepakojumu pārstrāde un atkārtota izmantošana.

Par motivāciju var kalpot arī atgūtā depozīta maksa 0,10 eiro apmērā, kas jaunākajiem ģimenes locekļiem var nozīmēt papildus kabatas naudu, bet vecākiem – iespēju iztērēt atgūto depozīta maksu ikdienas pirkumos. Kā piebilst eksperts, ir svarīgi vēlamajai darbībai piešķirt personīgu nozīmi, lai tas nešķīstu kā pienākums, bet drīzāk – viegli paveicams uzdevums.

Atkārtā jauno darbību vairākas reizes

Jauna paraduma ieviešana reizēm var būt ilgstošs process, taču tikpat labi tas var noritēt arī dažu dienu vai nedēļu laikā, ja vien šo paradumu veic regulāri. Līdzīgi kā ar automašīnas vadīšanu vai braukšanu ar velosipēdu, sākumā jaunā darbība var šķīst grūta, varbūt pat nepatīkama, taču jau pēc pāris reizēm to veicam ar prieku un bez liekas piepūles. Arī kaumiņi igauņi atzīst, ka depozīta iepakojumu nodošana viņu ikdienā nu jau ir tikpat pašsaprotama kā zobu tīrīšana no rīta.

Eksperts Edmunds Vanags skaidro: "Darbība ir jāveic noteiktu reižu skaitu, līdz tā kļūst par paradumu. Piemēram, depozīta sistēmas kontekstā jaunais paradums ir iepakojumu uzkrāšana un nodošana depozīta punktos – jo biežāk to izmēģināsim, jo ātrāk tā kļūs par nemanāmu un pašsaprotamu daļu no ikdienas."

Pārrunā jaunā paraduma ieviešanu ar līdzcilvēkiem

Lai rastu papildus motivāciju un atbalstu jaunā paraduma ieviešanai, efektīva metode ir pastāstīt par to apkārtējiem. Taču vēl labāk, ja jauno paradumu centīsies ieviest kopā ar saviem radiem, draugiem vai kolēģiem. "Ilgstoši redzot, ka visi apkārtējie dara kādu konkrētu lietu, cilvēki saprot, ka arī viņiem tā ir jādara un citādāk nemaz nevar. Paradumu ir vieglāk pieņemt, ja redzam, ka to darām visi kopā, un varam dalīties savos stāstos un pieredzē," stāsta E. Vanags.

Arī depozīta sistēmas operators aicina iedzīvotājus būt atvērtiem jaunajam paradumam – padalīties ar saviem draugiem un paziņām ieteikumos, cik bieži tiek nodota tukšā depozīta tara, kur atrodas jums tuvākais depozīta punkts, un tādējādi veidot kopības sajūtu ar apkārtējiem, lai paradumu maiņa būtu vieglāka un patīkamāka.

Aktuālā informācija par depozīta sistēmu pieejama mājaslapā www.depozitapunkts.lv, kā arī "Depozīta punkts" Facebook un Instagram kontos.

Pārdod

Skaldīta malka ar piegādi,
4,5 m³ - EUR 185. Tālr. 29418841.

Pārdod skaldītu malku ar piegādi,
280 EUR/krava. Tālr. 26425960.

Z/S "Gračuļi" pārdod jaunputnus un
dējējvistas. Pieteikumi pa
tālr. 29186065.

Pārdod Latvijā audzētu cūkgaļu.
Ar piegādi. Tālr. 26326705.

Lopbarībai: kartupeļus (sēklas
izmēra), cukurbietes (nav salušanas),
graudus (dīgstoši). Tālr. 25442582.

Dažādi

Pieved smilti, granti, šķembas.
Remontē piebraucamos ceļus. Ierok
un savieno ūdensvadus,
kanalizāciju un elektrokabeļus. Rok
diķus. Tālr. 25685918.

Plauj piemājas zālājus.
Tālr. 29165808.

Rok diķus, grāvjus, akas,
pamatnes, līdzina krastus, plēš
apaugumus. Izved cirsma,
apaugumu. Tālr. 28608343.

Piegādā smilti, granti betonēšanai un
dažādu frakciju šķembas.
Tālr. 29208179.

Dāvinu kaķenus. Tālr. 28363183.

Līdzjūtība

*Un tā mēs aizejam – pa vienam,
Un tā mēs šķīramies – no
drauga draugs,*

*Nu pretī pasaule mums cita,
Par Dieva valstību to sauc.*

Livij, Tev atvēlēti bijuši gari
mūža gadi, un Dieviņš Tevi viegli
un mierīgi iemidinājis mūža
miegā. Lai mūsu PALDIES par
kopā pavadītiem gadiem un
Taviem labajiem darbiem šai
saulē Tev dara gaišāku un
vieglāku taku Mūžībā.

Mūsu patiesa līdzjūtība, pavadot
STRUPKU LĪVIJU aizsaulē,
**Maldrai, Māra bērnu ģimenēm
un pārējiem tuviniekiem.**
Radjukovu ģimenes

Vakance

BALVU NOVADA PAŠVALDĪBA, reģ. Nr. 90009115622,
izsludina atklātu konkursu uz

Baltinavas kultūras nama vadītāja amatu.

Dokumenti amata pretendentiem jāiesniedz līdz 2022.gada 13.jūnija
plkst.15.00. Informāciju par vakanci var atrast Balvu novada mājaslapā
www.balvi.lv, Balvu novada pašvaldības [Facebook.com](https://www.facebook.com/balvu.novads) kontā vai
Nodarbinātības valsts aģentūras mājaslapā CV/vakanču portālā.

Pērk

**IEPĒRK
MAJLOPUS**
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pērk izcirstus mežus, cirsma un
jaunaudzes. Tālr. 28282021.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus. BIO
lopiem augstas cenas! Iespējams
avanss dzīvsvārā. Tālr. 62003939.

Pērk garāžu Viļakā jebkādā kārtībā.
Samaksa tūlītēja. Tālr. 29000017.

Pērkam vai ilgtermiņā nomājam
(vismaz 30 g.) lauksaimniecības
zemi, ganību pļavas u.c., sākot ar 40
ha. Augstākās cenas tirgū!
Tālr. +371 27881873.

SIA "RENEM"
iepērk
**jaunlopus,
liellopus, aitas,
piena teļus.**
Elektroniskie svāri.
Tālr. 2948520,
26447663.

Pērk galdnieka skrūvbenķi.
Tālr. 26188872.

Informē LAD

Mazajām lauku saimniecībām piešķir vienreizējo valsts atbalstu

Ar mērķi stiprināt mazo lauksaimniecības ražotāju saimniecību dzīvotspēju, mazajiem lauksaimniekiem 2022.gadā piešķirs valsts atbalstu vienreizēja maksājuma veidā.

"Kopumā mazo lauksaimniecības ražotāju ienākumu valsts atbalstam šogad tiks novirzīti četrus miljoni eiro apmērā, kas stiprinās šo saimniecību konkurētspēju un ļaus turpināt strādāt lauksaimniecības nozarē. Vienlaikus tas sekmēs arī Latvijas reģionu apdzīvotības saglabāšanos, kas ir īpaši nozīmīgi šajos ģeopolitiskajos apstākļos," norāda zemkopības ministrs Kaspars Gerhards.

Atbalstu paredzēts piešķirt mazajiem lauksaimniekiem, kuru:

deklarētā vai reģistrētā dzīvesvietas vai juridiskā adrese laikposmā no 2021.gada 1.janvāra līdz 1.decembrim bija ārpus Latvijas valsts pilsētām,

pieteiktais hektāru skaits vienotajam platības maksājumam vai mazo lauksaimnieku atbalstam 2021.gadā nepārsniedz septiņus hektārus,

2021.gadā tiešo maksājumu atbalstam

Lai saņemtu atbalstu nav jāiesniedz iesniegums, jo atbalstu izmaksās, balstoties uz 2021.gadā iesniegtā vienotā iesnieguma datiem. LAD atbalstu izmaksās līdz šī gada 30.jūnijam.

noteiktā platība bija vismaz 0,3 ha ar laukaugiem, dārzeņiem, augļu kokiem vai aramzemē sētajiem zālājiem vai no 2021.gada 15.maija līdz 15.septembrim lauksaimnieka īpašumā bija lauksaimniecības dzīvnieki, kas ekvivalenti vismaz vienai nosacītai liellopu vienībai,

apstiprinātā ES tiešo maksājumu kopējā summa 2021.gadā ir vismaz 100 eiro, bet nepārsniedz 1200 eiro.

Vienreizējais valsts atbalsts būs kā papildinājums ES tiešo maksājumu atbalstam. Valsts atbalsta summa lauksaimniekam šogad veidos 55% no apstiprinātās ES tiešo maksājumu summas, bet lauksaimnieks kopumā varēs saņemt ne vairāk kā 1250 eiro, skaitot kopā gan 2021.gada ES tiešo maksājumu atbalstu, gan valsts atbalstu.

*Cik skaists ir pavasar's. Tas klāt
Plaukt krāšņumā un visus
dārzus skaistināt.*

*Bet melnā stunda nāk un
nepazūd,
Jo arī neželīgs šis laiks var būt.
Kad acis skumju pilnas..., kad
brīdis ir tik smags..., klusa un
patiesa līdzjūtība visai Duļevsku
saimei, kad jāsaka pēdējie
atvadu vārdi
BIRUTAI DUĻEVSKAI.
Stērnietu dzimta, Nadežda*

*Saņem silti, Zemes māte,
Manu mīļu māmuliņu,
Ieliec viegli savā klēpī
Sagurušo augumiņ'.*
(Latv. t.dz.)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
tuviniekiem, pavadot **Zinaidu**
Aruli kapu kalniņā.
Sarmīte un Avotiņu ģimene

*Kaut pa vistālāko ceļu
Viena aizgāji, māt,
Es vienmēr būšu tev līdzās,
Tu vienmēr būsi man klāt.*
(I.Rudene)
Esam blakus **TeV, Maldra**, sāpju
brīdī, no **VISTUVĀKĀ CILVĒKA**
atvadoties.
Pārupes ielas 10. mājas 5. ieejas
kaimiņi

*Tu katram viena, tikai viena,
Kurai kā pie saules bērni turas klāt.
Tāpēc ir tik grūti, skujām birstot,
Uz mūžu zemei tevi atdot, māt!*
(K.Apškrūma)
Skumju brīdī esam kopā ar **Maldrū**
un visiem tuviniekiem, māmīņu
mūžībā pavadot.
Aina, Aivars, Iluta, Uldis, Ināra,
Aira, Aina L.

*Lūgšim tavai dvēselītei
Debess ceļā mieru gūt,
Lai ar Tevi zvaigznes starā
Varam domās kopā būt.*
(V.Kokle-Liviņa)
Patiesi mierinājuma vārdi un atbalsts
Maldrū Strupkai un tuviniekiem,
kad Dieva valstībā jāpavada
MĀMIŅA.
Pārupes 10. mājas iedzīvotāji

*Tukšums, kāds bezgalīgs tukšums
Istabās apkārt nu valda.
Nav vairs, kam labu rītu sacīt,
Un nav vairs, kas mājās gaida.*
Skumju brīdī esam kopā ar **Maldrū**
Strupku, mīļo **MĀMIŅU** pavadot
smilšu kalniņā.
Tilžas vidusskolas kolektīvs

*Kaut nekad vairs neatnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.* (Z.Purvs)
Skumju brīdī esam kopā ar **Sandru**
Aruli, VĪRAMĀTI pavadot mūžībā.
Tilžas vidusskolas kolektīvs

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums nesanāks ar tevi parunāt.*
(G.Selga)
Visdziļākā līdzjūtība **tuviniekiem**,
pavadot **JĀNI LIELBĀRDI** pēdējā
ceļā.
SIA "INVIK" bijušie darba kolēģi

*Apsedz, Dieviņ, zvaigžņu sagšu
Klāj mākoņu paladziņu.
Apklusuši mātes soļi,
Dzīves ceļu staigājot.*
Lai klusa līdzjūtība un mierinājuma
vārdi dod spēku un atbalstu **Uldim**
Sprudzānam, pavadot **MĀMIŅU**
kapu kalniņā.
Salmaņu kapos guldīto piederīgie

*Klusiem soļiem māmuliņa,
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdiņa nebildusi,
Skumjas sirdī atstājusi.*
(V.Kokle-Liviņa)
Izsaku visdziļāko līdzjūtību **dēlam**
Uldim, visiem tuviniekiem, mīļo
MĀMIŅU mūžībā pavadot.
Irēna Š.

*Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji.
Lai nu tagad Zemes māte
Uzklāj smilšu paladziņu.* (Latv.t.dz.)
Kad ziedu sega klāj mīļās
MĀMUĻAS kapu kopiņu, izsakām
patiesu līdzjūtību **Uldim**
Sprudzānam un tuviniekiem.
Melānija, Sprudzānu ģimene

*Par visu to, ko, mīļā māt, mums
devi,
Sirds klusu šodien paldies teic.
Nekad tu dzīvē nesaudzēji sevi,
Lai mūsu dienas pretī saulei steigdz.*
Patiesa līdzjūtība klasesbiedrenei
Arnītai, dzīvesdraugam Jānim un
pārējiem tuviniekiem, mīļo māmuliņu
ZINAIDU kapu kalniņā pavadot.
Agnija, vecāki

*Noriet saule vakarā,
Sīdrabiņu sijādama:
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.* (Latv.t.dz.)
Izsakām patiesu līdzjūtību **Ausmai**
Duļevskai ar ģimeni, VĪRAMĀTI
mūžības ceļā pavadot.
Kancelejas un personāla nodaļa

*Kas novels smagumu no maniem
pleciem?
Kas sāpēs sirdī varēs remdināt?
Vien klusums apkārt, klusums –
sēru sveiciens.*
Raud dvēsele, bet nespēj modināt.
(J.Tabūne)

Lai mūsu klusa līdzjūtība un
mierinājuma vārdi dod spēku un
atbalstu **Rasmai, Violetai un Anītai**
ar ģimenēm, BIRUTU DUĻEVSKU
mūžības ceļā pavadot.
Ilze, Līga, Anna, Vija, Iveta, Aija I.

*Tā gaisma, ko izstaro svece,
Tas gaišums, kas liesmiņā plīvo,
Tas izplēn un pazūd, un gaist,
Bet gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd – tas paliek un mirdz.*
Visdziļāko līdzjūtību izsaka
sagatavošanas grupiņas "Knariņi"
pedagogi, bērni un vecāki
Duļevsku ģimenei, pavadot
MAMMU un VECMAMMU mūžībā.

*Neraudiet par mani pārāk stipri,
mani mīļie,
No balta mākoņa uz zemi lūkošos.
Es priecāšos par visiem jūsu labiem
darbiem*
Un palīdzēšu dziesmas izdziedāt.
Kad pāri dzeltenajiem pieneņu
laukiem aizsaules dārzos aiziet
māsa **BIRUTA**, mūsu klusa un
patiesa līdzjūtība **Rasmai Zušai.**
Deju kopa "Tonuss" un vadītāja

*Tur tālajās plāvās,
Kur skaistākās atmiņas zied,
Tur vienmēr jūs mani satiksiet...
Tu košākās puķes uzdziedēs –
atnāciet!*
Kad pa balto ievzienu ceļu mūžībā
jāpavada mīļā māsa **BIRUTA**, lai
mūsu klusa līdzjūtība dod spēku un
atbalstu **Rasmai Zušai un**
pārējiem tuviniekiem.
A.Serga, I.Masa

*Kad pa pavasara ziedu ceļu
aizsaulē devusies **BIRUTA**
DUĻEVSKA, patiesa līdzjūtība
sāpju brīdī **vīram un dēlu**
ģimenēm.
Silvija*

*Kaut nekad vairs neatnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.* (Z.Purvs)
Skumju un atvadu brīdī izsakām
visdziļāko līdzjūtību **Andrim ar**
dēliem un pārējiem tuviniekiem,
BIRUTU DUĻEVSKU mūžībā
pavadot.
Masu ģimenes

*Lai gaišie debess gari aizved tevi
tai valstībā, kur visiem labi klājas,
jo tiem, kas tic un Dievam veltī sevi,
būs mūžam dzīvot debess Tēvu
mājās.*
Kad mūžības ceļos devusies mūsu
izpalīdzīgā, sirsnīgā, darbīgā
BIRUTA DUĻEVSKA, skumstam un
izsakām patiesu līdzjūtību **vīram**
Andrejam, dēlu Armīna, Valtera,
Kaspara, Gundara ģimenēm un
visiem tuviniekiem.
Rugāju katoļu baznīcas draudze un
prāvests O.Misjūns

*Tālu gāji grūtu mūžu,
Daudz darbiņu padarīji;
Nu apsīka tavi soļi
Baltā smilšu kalniņā.*
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Duļevsku ģimenēm, pavadot
SIEVU, MĀMIŅU, VECMĀMIŅU
aizsaulē.
Rugāju dāmu vokālais ansamblis

*Neraudiet par mani pārāk stipri,
mani mīļie,
No balta mākoņa uz zemi lūkošos.
Es priecāšos par visiem jūsu labiem
darbiem*
Un palīdzēšu dzīvi izdzīvot.
Skumju brīdī esam kopā ar **Maldrū**
Strupku un tuviniekiem, mūžības
ceļā pavadot māti
LĪVIJU STRUPKU.
Rakstiņu, Krampānu, Galvanovsku
ģimenes, V.Zelča, V.Stahovska,
S.Rancāne, Ā.Salmane, S.Alte

*Pār tavu sirdi un darbīgo mūžu
Zemes māte nu villaini segs.*
(N.Dzirkale)
Izsaku līdzjūtību **Arnitas un**
Solvitas ģimenēm un pārējiem
piederīgajiem, pavadot **MĀMIŅU**
smilšu kalniņā.
Irēna

*Pie mātes kapa šodien klusi,
Sirds atvadoties tūkstoš paldies
teic.*
*Par visu, ko tu manā labā veicī,
Par visu, kas ir mātes roku dots.*
Skumju brīdī esam kopā ar
tuviniekiem, Solvitu, Arnitu, Jāni,
Intaru, dzīvesdraugu Jāni un
mazbērniem, mūža ceļā pavadot
ZINAIDU ARULI.
Anete, Mārtiņš un Zinaida Smilškalni

*Saņem, labā Zemes māte,
Vienu simu māmuli,ti,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.*
Izsakām patiesu līdzjūtību **Maldrū**
Strupkai, MĀMIŅU mūžības ceļā
pavadot.
Maruta, Inese, Mārite, Solveta, Sonora,
Elīja, Antonija, Ināra

*Tavas rokas caur mūžību jūtu,
Tavas rūpes joprojām man klāt,
Viss šai pasaulē niecīgs un zūdošs,
Tava mīla vien nepazūd, māt.*
(K. Apškrūma)
Maldra, esam kopā ar tevi šai
smagajā brīdī, pavadot **MĀMIŅU** smilšu
kalniņā.
Astrida, Inese, Anna, Olīta, Sandra

*"(..) māte raidīs savas baltās domas
un savus padomus vēl ilgi sūtīs
šurp..."*
(I. Bērza)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
mūsu audzinātājam **Maldrū Strupkai,**
MAMMU pavadot.
2002.g. absolventi

*Vairs manis neesot... ak, neticiet, es
esmu
Ar jums, starp jums un maigo ziedu
dvesmu
Ik rasas pilienā, kas saulē lās,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās.*
Izsakām līdzjūtību piederīgajiem,
BIRUTU DUĻEVSKU mūžībā pavadot.
Birkova V., Anča M., Prole G., Tuča S.,
Sproģe I.

*Jau pavasaris nāk pa saules
vārtiem,
Tik sirds jums sāpju lāsēm pielijusi.
Mīļš cilvēks aizgājis uz klusēšanas
pusi,
Vien paliek atmiņas ar mīlestības
vārdiem.*
Izsakām līdzjūtību **Arnītai**
Jermacānei un tuviniekiem, **MĀMIŅU,**
VECMĀMIŅU kapu kalniņā pavadot.
Anda un Inīta ar ģimenēm

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaīdu – vienkāršu un siltu
Mums vajadzēs tik sirdīs saglabāt.*
Izsakām patiesu līdzjūtību
Andrejam, Armīna, Valtera, Kaspara,
Gundara ģimenēm, Rasma
ģimenei un pārējiem tuviniekiem,
BIRUTU DUĻEVSKU pēdējā gaitā
pavadot.
Marija, Lonijas un Līvijas ģimenes

*Balts eņģelis atnāca sapnī
Un aiznesa tevi sev līdz,
Tur baltajā, baltajā naktī,
Kur nesāp, kur nesalst, kur silts.*
Skumju un atvadu brīdī esam kopā
ar **Uldi Sprudzānu, MĀMIŅU** pavadot
mūžības ceļā.
AS "Balvu Enerģija"

*Klusiem soļiem māmuliņa,
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdiņa nebildusi,
Skumjas sirdī atstājusi.*
(V.Kokle-Liviņa)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību un
skumju brīdī esam kopā ar **Maldrū**
Strupku, MĀMUĻU mūžībā
aizvadot.
Alvine Grigorjeva un Rita Ločmele

*Paliek tavs darbigais gājums –
Tik auglīgu mūžu neizdzēs riets,
Caur kokiem un bērniem būs
turpinājums
Tai saulainai gaitai, ko beidzi tu iet.*
(M.Bendrupe)
Patiesā cieņā noliecām galvas,
atvadoties no Balvu 1.vidusskolas
bijušā direktora **DOMENIKA**
SVARINSKA. Visdziļākā līdzjūtība
tuviniekiem.
Balvu novada Izglītības pārvalde

*Ar bērniem, mazbērniem
Un padarītiem darbiem
Tu paliec šai saulē un mūžībā.*
(E. Vēveris)
Kad **VECMAMMA** tiek pavadīta
pa skuju taku, patiesa līdzjūtība **TeV,**
Sāra, un tuviniekiem.
Grupa "Mārites", audzinātājas,
auklīte, vecāki

*Ziedi reiz nobirst – un to vairs nav.
Tikai smarža saglabājas stipra
Mūsu atmiņu dārzos.* (P. Vīlps)
Mūsu līdzjūtība **Rasmai un visai**
radu saimei, BIRUTU mūžības
ceļos pavadot.
Inese un Valda Talsos, Gunārs
Cesvainē

*Vairs neko tev, māmuli,
Dzīvē nevarēšu sniegt.
Tik pie baltas kapu kopas
Savu galvu zemu liekt.*
Skumju brīdī mūsu vispatiesākā
līdzjūtība **Jānim**, pavadot **MĀTI**
smiltajā.
Bijušie klasesbiedri Vectilža

*Cik kluss un tukšs ir kaktiņš, māt,
Kurš varēs tavā vietā stāt?
Kurš grūtā brīdī pienāks klāt?
Neviens tik tuvs vairs nebūs, māt.*
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Solvitai, MĀMIŅU zemes klēpī
guldot.
Bijušie klasesbiedri un audzinātāja
Vectilža

*Ievu ziedi nobirst klusi,
Māmuli te aizmigusī, -
Baltā smilšu palagā,
Savu dzīvi satinusi.* (N.Dzirkale)
Izsakām patiesu līdzjūtību
Arnītai un Solvitai, MĀMIŅU
zemes klēpī guldot.
Deju kopa "Viola"

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.*
Skumju un atvadu brīdī mūsu
patiesa līdzjūtība **Arnītai, MĀMIŅU**
mūžībā pavadot.
Vectilžas pagasta pārvaldes
kolektīvs

Pateicība

Visirsnīgākie pateicības vārdi prāvestam Guntaram Skutelim, dziedātājai Inītai Raginskai, kafejnīcas "Pierobeža" kolektīvam, apbedīšanas firmai "Otems", Tirdzniecības apvienības bijušajiem darba kolēģiem, Valsts Robežsardzes bijušajiem kolēģiem, radiem, draugiem, kaimiņiem, kuri grūtajā brīdī bija kopā ar mums, pavadot mūsu mīļo **māmīņu DAGMĀRU ŠAICĀNI** mūžībā.
Virš, dēli ar ģimenēm

<p>Indekss 3004 Vaduguns IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS IZDEVĒJS SIA "BALVU VADUGUNS" Nodokļu maksātāju apliecības Nr. LV43203002982</p>	<p>REDAKCIJAS ADRESE TEĀTRA IELĀ 8 BALVOS, LV-4501 NORĒĶINU KONTS A.S. SEB BANKA Nr. LV21UNLA0024000467345, kods UNLALV2X <i>Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.</i></p>	<p>REKLĀMA, SLUDINĀJUMI D.Dimitrijeva T. 64507018 26161959</p>	<p>REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T. 29360850 ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T. 26707934; Z.LOGINA - T. 29203754; I.ZINKOVSKA - T. 28319682; M.SPRUDZĀNE - T. 27832538; I.TUŠINSKA - T. 27145837; A.LOČMELIS - T. 26665086. KOREKTORE S.GUGĀNE GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200 ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730 Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961</p>	<p>e-pasts: vaduguns@apollo.lv mājaslapa: vaduguns.lv</p> <p>Datorsalikums- SIA "Balvu Vaduguns", R.KACĒNS Iespīests SIA "Latgales Druka", Rēzeknē, Baznīcas 28 TIRĀŽA - 27</p>
---	--	---	--	--